

Barcode - 9999990867576

Title - Hajar Imamni Hidayat.

Subject - GENERALITIES

Author -

Language - gujarati

Pages - 57

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

अथ

मुनाशीकेनो दुराग्रंछ.

विषयक—

भगव इती—

म. ज. परतेछ.

मुपतार नानछ.

किमत यार आना.

वृत्त १६३१७

मणवानुं दे०-वि एसिभाईली साहित्य दितेजक मंडण,
नीशानपाडा रोड मुंअनु- ६.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ
અ. વા. સં. સં. સં.
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૭૦૫૪

ધી ખોજ શીધી પ્રીટિંગ પ્રેસ ૧૧૩, પાતળી મહોલા
મુંબઈ-૯ માં મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ પ્રગટ કર્યાં
માટે છાપ્યું ને મુંબઈ નાનજી સતીયાનીએ ખડક જમાત
ખાના પાસે મુંબઈ નં. ૩ મધ્ય પ્રગટ કર્યું.

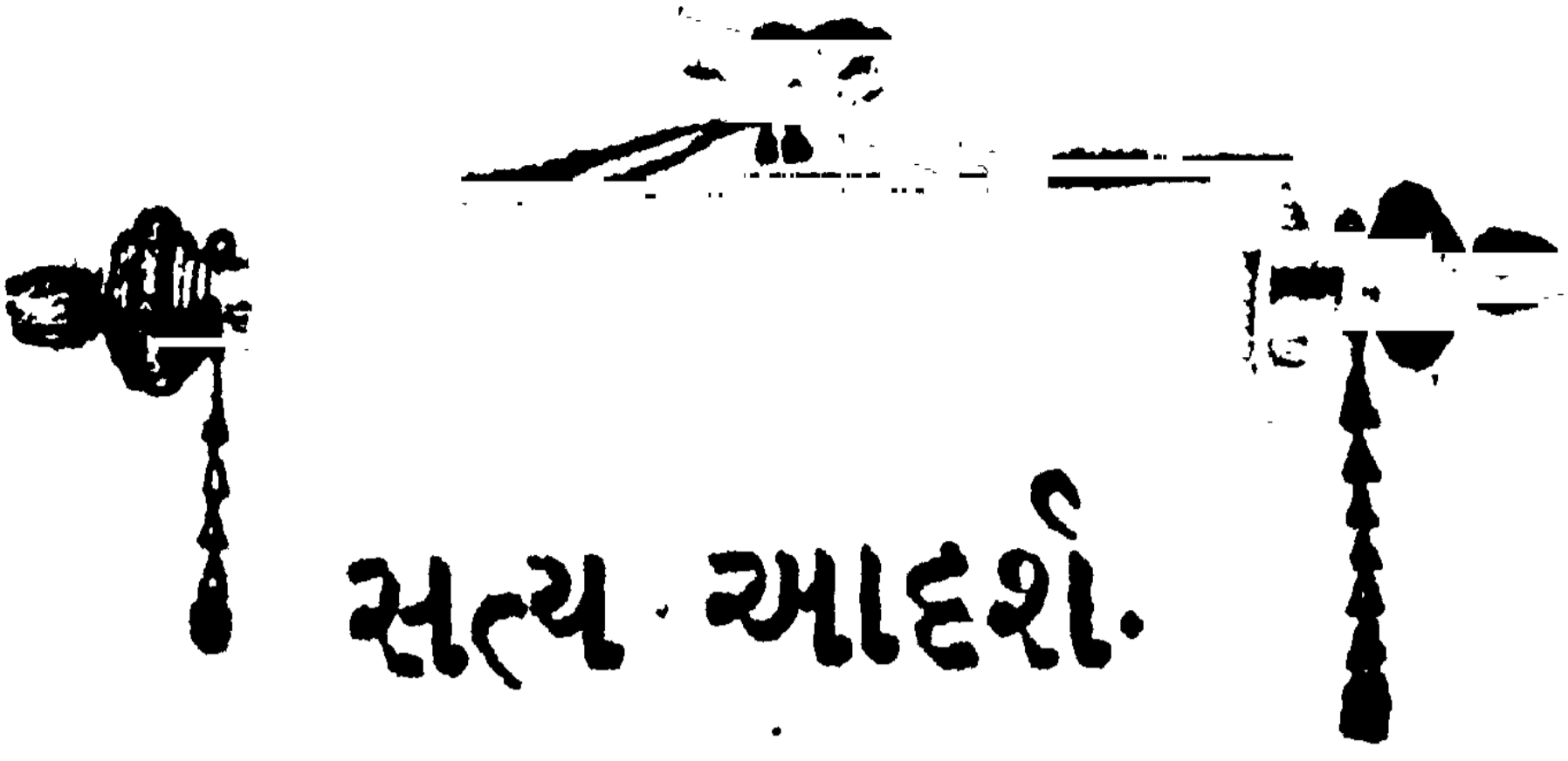
गुजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७०५४ वार्गिक

पुस्तकनुं नाम २१७२ धर्माभनी रिहायत

विषय प०२३:५२

સત્ય આદર્શ.

માણુસોમાંના મુખ લોકો જલદીથી કહેશે કે, જે કેમલા ઉપર તેઓ હતા, તે કેમલા પરથી તેઓને કયા કારણે ફેરવ્યા ?

(સુરે બકર આ. ૧૦૨)

* * * * *

“ દુઆના દુસ્મનને ઝટકો અને ફીતુરી ફતવાને ફટકો ” નું પુસ્તક મીં એદલજી ધનજી કાખાનાં “ખોગ્ગ પંથ દર્પણ” ના આઠમા ભાગનું ખંડન અમોએ લખીને મીં કાખાની ઇસમાઈલીયોની બંદગી (દુઆ) ના વિષય પર, સાંકડી દષ્ટિનાં વિવેચન કરવાની રીઠી પ્રત્યે, કાઠ ભાષામાં જે જવાબ આપ્યો છે, તે પ્રત્યે ભાષાનાં કડક પશુનો જે દોષ દેતા હોય, તેમણે મીં કાખાનાં અનલીમિટેડ લેખોની ભાષા વાંચતાં, તે ઉપરથી ખોટો નમ્રતા અને ખરો કંટાળો, એ વ્યવહારને અનુસરી અમોએ વાપરેલી ભાષા કરતાં, અમોએ આપેલા (દંદારીકન)

જવાબો જોનો વાગતો જવાબ મીં કાખા આપવાનું ગણું
 નહિ ધરાવતા હોવાથીજ તેમના સારપછીના પ્રગટ આવે-
 લા લેખમાં કંઈપણ સીધી રીતે લખી શકતા નથી, એમ
 સાબીત થાય છે અને તેથીજ ગણુત્રી અમોએ મજકુર
 જવાબ લખતી વખતે બેધક રીતે બતાવી હતી, તે
 ખરી પડેલ છે. ત્યારે અમો, મીં કાખાના નુરેહિદાયત
 માસીકમાં ઈમામ કેવો જોઈએ. ? વાળા લખાણના
 તરફ અમો તેમની ખરી હકીકતો માટે, માન ધરાવતા
 હોવાથી. ઈસમાઈલી ચાબુક નાં-૩ જો. તેજ લેખનો
 જવાબ લખતાં લખાણું કડક પણું કુદરતી નીકળી જવા
 પ.મ્યું છે. ત્યારે ખરા મુદ્દાઓ જેવાને તેવાજ ઝગકતા
 વાંચકો જોઈને અમારી દોશોશ માટે ઈસાફ કરશે, છતાં
 નુરેહિદાયત નામનું મસોફ. તેના ખીજ અવ્યવહાર
 અને અનલીનીટેડ વાંચન વડે, પોતાના ઉભરા કાઢવાનું
 સાધન મીં કાખાએ કરી નાંખેલું હોવાથી અમો બેધ-
 ક અને વહેવારું લખાણમાં કીચું કે, નામે નુરેહિદા-
 યત કામે હીદાયતનું નુર નથી. પણ ખોજ કોમમાં.
 કીતના ઉસ્કેનાર એક સળગતું પગરણુ છે. અને તેથીજ
 નીચેની અમુદ્ય બેત ને બરનાં ઉદગારો મીં કાખા
 માટે નીકળે છે.

બેત.

જોહે અસ્લમંય બદખુનીદ,
ઉસ્સે નદીકી નરખ હરગીઝ ઉમ્મીદ;
કાલા કબ્વા ન હોવે સુફીદ.

આ રીતે મીં એદલત ધનત કાખાની કોશેશો. પોતાના નામ જોનાં અદબૈસરા પણા માટે પોતે તુરે હી-દાયતનાં ચોથા અંકના એક લેખમાં ક'મુલાત આપે છે. તે મુજબનું મનહુસપણું, કામ સાથે ચીટકેતું છે. એમ જોઈ. અમો તદન સારી અને ભલી લાગણીથી દીવગીર છીયે. કે મીં કાખાની ચટપટ જો તે શોધ કરનાર તરીકે હોત, તો તેટલી આશાવંત ઇમાનદાર તરીકે અમો ધન્યવાદ આપતે. પરંતુ “ક'મુતર બા ક'મુતર બાજ બા બાજ” ની કહેવત મિસાલ અમારી તેવી ભલી ગણ-ત્રામાંથી નિરાશ થવા ચોગ્ય મીં કાખાનો અદલ અને દુરાગૃહી નિર્ણયનાં શબ્દો છે. અને તેથી. ખુદાવંદે કરીમ એહલે બેતના વિરુદ્ધ પોતાનો નિર્ણય જાહેર કરનાર ખારજો જોવા ઇમાનદારોથી બચાવ. એમ દોઆ મા-ગવી દુસ્ત લ.ગેછે.

કારણકે, અદલ હાલતનાં મીં એદલત મિત્રોની ભલી સુચનાઓ અને પોતાની પણ કોશેશો છતાં. આદિ-લત થઈ નહી શક્યા, એજ તેમના મગજનું નખળાપણું. અથવા કાંકામાં પરવશ પડેલા તરીકેની સ્થિતિમાં, લેખા-

ઈ આવી છે. અને તેવીજ અદ્ભૂત પદ્ધતિ તેમના પ્રગટ કરેલાં પુસ્તકો ઉપરથી પરસ્પર વિરોધાનાસ માલુમ પડતો હોવાથી, તેમના ચુલ્લચુલા પણા ઉપરજ પ્રસંગો પાત અપકા કરતાં રહેવાનું તેમના માફક અમારે અમારા હકીકતી ઇસ્લામનાં ઝળકતાં સિધ્ધાંતોના ઇન્સાફ ખાતર પસંદ કરવું પડેછે. અને જેવાથી તેવો દેખાવ કરતાં મુનસફ મિઝાઝના વાંચકોના ભલા તરફજ અમારી કોશેશો નો ઇન્તેઝામ રાખીશું. કારણકે મીં કાબા એક લેખમાં કમુલ કરે છે તેમ તેઓ પોતાના મનમાં હસેલી બાબત સિવાય બીજી કાંઈ દલીલ ઉપર એતેકાદ રાખવા કરતાં ઇસ્લામનાં પવિત્ર સિધ્ધાંતો માટે તેઓ કઈ જાતનાં મકમ વિચાર ધરાનારા થશે. તે કદપી શકાતું નથી. અને અમેને કહેવા દો કે ઇસ્લામની શરઆતમાં એવા ફાટા બાજે એવો ન હોતા, કે જેઓ 'ઈમામ' થું છો અથવા જે શરતો ઇમામની શનાખતી છે. તેમાં પણ ડામાડોળપણાથી ભાડુતી બાબતો અથવા પોતે માનેલી બાબતો સાચીજ માનનારા હતાં. ત્યારે ખરાપણાથી તે તદ્દન ઉલટું હોય છે. અને આવા હિસાબે મીં કાબા દ્રઠ દુરાગ્રહી સાબેત થઈ શક્યા છે. એક અંગ્રજના લેખમાંથી એક ન્યાયાધીશનાં જજનેટમાંથી! કે જેમઝહબીના અંચ માંથી (ઇસ્લામનાં મુદાઓ) નો સારો અથ કરવા મથવું તેનાં કરતાં જે પોતાનાંજ ધર્મનાં ખુજુર્ગોનાં કલામોનાં

રહસ્ય તરફ તેનાં અસ્લીયાતપણાનાં ઉંડાણુ તરફ નજર નહીં નાખનાર મીં કાખો ઇસ્લામ કે શરીયત માટે પણ કંઈ સુચના કરવા લેણું ધરાવતા નથી. ત્યારે પોતાનાં પાણીમાં લીટા કરવા જેવા લખાણોથી ઇસ્લામના મુળ સિધ્ધાંતો નાં તરફ વિરોધ દેખાડવાનું મીં કાખા ધાર-મીંક મુખે પણું ધરાવે છે. એમ કહેવાં વગર રહી શકતા નથી, અને આવાજ સહાસોમાં તે ખોળ પ્રકાશ જેવાં અઠવાડીકથી, અને તેજ નામનાં માસીકમાંથી ઉતરતી પં-કડીએ આવ્યા પછી, સુધરેલા નામ ધારી સાહસો ત-જ્ઞતાં ધારમિક નામે તુરે હિદાયત નો સાહસ પણુ, વધુ છંદગી ભોગવે એમ માંની શકતા નથી અને વાંચણુની ખડાઈ ખોર પદ્ધતીથી ટુંક વખતમાં અદૃષ્ય (ગેમ) થઈ જવાનો જાહેર પુરાવો મળે છે, અને તેમનાં સજગતાં પજરણુ મિસાલનું, નામનું તુરે હિદાયત હીદાયત (ખોધ) તુ તુર (મહેનતાણું) નો અર્થ પર ખતમ થવા દંદ શીકન રહીયાથી, કાશી હદીયા સમાન સમજાયે છીએ.

આ નાનકડા પુસ્તકની પ્રસ્તાવનામાં મીં કાખાનો તુરે હિદાયત નાંમનાં ચોથા અંક સુધીના લેખોનો સામટો આપવા લાયક રહીયો આપતાં એક ખાખત પર લખવું. ફરજ સમજાયે છીએ તે એ છે કે:-

આગાખાન લકખનો જવાબ.

આગાખાન લકખ એ મથાણું ઢાંટાળેર વિચારથી લખીને “ગજ વગરનું ગધાડું ને અમદાવાદનું ભાડું” એ કહેવત મુજબ “ધરોનની રાજદ્વારી ખટપટ અને ધમામતનો દરજ્જો” જેવી ખાખતોના પહાડ સામે મીં કાખા વેંલા તરીકે જે ભરડે છે, તે તરફ એક વિચારવંતને સુગ ચક્ષ્યા વગર રહે નાહ.

ધરનાઅશરી મતના ઉપાંચા તરીકે મીં કાખાનો દખલ ઉપાધી વહેરનારો છે, અને આવી લોંટા ઝોંટાની પટેલાધમાં કાન તોડાવનાર લોંકડી મિસાલ પોતાની હાલત તરફ પણ વિચાર કરતો નથી. કારણકે ધરનાઅશરી મતને પસંદ કરનારમાંના પણ મીં હાજનાજના વિરોધીઓમાંથી પણ થોડાક અજણ્યાઓ કે જેના પર મીં કાખાનાં લખાણોનો મદાર છે, તે મીં કાખો, ખરેખર કાખો (હુટારો) આદલજ નહિ, પણ પોતાને પણ અપ્રિય અને મનહુસ તરીકે સ્વિકારતો નામે એદલજ છે, તે નામદાર પહેલા આગાખાન શાહ હુસનઅલી શાહ કે જેની ધારમિક તાખેદારી મીં કાખાના વડવાઓ બજાવી ગુજરી ગયા છે, તેનો ભેળસેળ નામ ધરાવતો મીં એદલજ “ધલરત અફઝા”નાં ધખરત (નસિહત) પકડવા બગ બુલંદ કલામા વાંચતાં હતાં:—

વાંચે પણ નહિ કરે વચાર,
તે સમજે નહિ સઘળો સાર.

એ મુજબ પોતાની ગણતરીથી કહે છે (કે જેમ ઈસ્નાઅશરી મતના મુદ્દાં, આલેમ, મુઝતહેદો પણ કહી શકે નહિ) કે, આગાખાન લક્ષ્ય ઈસ્નાઅશરી બાદશાહના પ્રતાપેજ છે તથા ઈસ્નાઅશરીનું નિમક ખાઈને આગાખાન કહેવાયા છે. અને આગાખાનને છાશ ને રોટલી ઉપર રહેવાની ગરીબાઈ હતી વિગેરે.

નામદાર પહેલા આગાખાનના પોતાના હાથ મુખા-રક્ટ્રીજ લખાએલી ઈતરત પદ્ધતિ લયક બાબતમાંથી મીં કાખાએ કેવી ઈતરત પકડી છે, તે વાંચકને છુપી રહેશે નહિ અથવા મીં કાખાનો આ લેખ વાંચી ગયા પછી ઈતરત અફઝાનું પુસ્તક વાંચવા અમો દરેક લાગતા વળગતાએને ફરી વાંચવા ભલામણ કરીશું અને જેએને ઇન્સાફ પસંદ છે, તેઓ વાંચ્યા પછી મીં કાખા તરફ અવિવેકી અને બડાઈખોર કે ફીતનાખોરનાં લક્ષ્યથી આંગળી ચીંધ્યા વગર રહેશે નહિ. છતાં થોડુંક વીચેચન કરવાની રજા માંગીએ છીએ.

૧-દુ:ખ ભોગવવું અને સત્ર કરવી એ ઈસ્લામના સરદારોનો ખાસ શણુગાર છે. હું રસુલે ખુદા, હું અલી, હું હુસેન, હું જેનુલામદીન વિગેરેનાં દુ:ખ ભર્યાં વરણુનો અને તેઓએ પેટ ઉપર પથ્થર

આંધી અથવા જવના સુકા રોટલા ઉપર ગુજરાન કરી અને પાણી વગર તરફી ને નિરગમન કરેલા સમયને ચિતાર પહેલા આગાખાન શાહ હુસનઅલીએ હાથ અને સુકી રોટલી ઉપર ગરીબાર્થી ચીતાડેલો વખત ઇમામતના દરજ્જાની પુરવારી છે.

૨-હ૦ રસુલે ખુદાને અમીન (વિશ્વાસુ) નો લક્ષ્ય વિરોધી કુરેશ કોમનો હતો ! તે જોતાં ના૦ આગાખાનને આગાખાનનો લક્ષ્ય ઇરાનના શાહે આપ્યાની સરખામણી કોના જેવી ગણાય ?

૩-અબ્દુલ મુતલબ, અબુ લહબ વિગેરેનાં ધરમાં પરવશ થએલા અને નોતરાએલા હ૦ રસુલે ખુદા તથા હ૦ અલીની નિમકની ગણતરી, ના૦ પહેલા આગાખાને ઇસ્નાઅશરી બાદશાહનું ખાધેલું નિમક સરખાવા ભેળું વાપરો.

૪-ઇમામ હુસન, અમીર માવીયા જેવા વિરોધી તરફથી તહનામું થયા પછી સાલીયાણું મેળવી ગુજરાન ચલાવતા તે હકિકત ના૦ પહેલા આગાખાન ને ઇરાનના ઇસ્નાઅશરી શાહ તરફથી મળતાં સાલીયાણાં અને કેરમાન પ્રાંત વિષે ઇર્ષ ઇમાનદારીથી વિચારી શકતા નથી ?

આવી આવી વિશાળ બાબતોને માત્ર ઇશારા તરીકે ટુંકમાં બતાવવાને મી૦ કાખાને આવા ગુમરાહીના ખ્યાલો કરતા વિવક સહિત રોકીશું, કે કદાચ સમજે !!

આ પછી નુરે હિદાયતના અંક ત્રીજાનાં પુઠાંમાં ઇસમાઇલીયોને (૧૦) સવાલો પુછનારની વિગત દાખલ રાખી છે, તેનો જુસ્સાદાર અને ધડો લેવા જોગ ખરા જવાબો અમારા મિત્ર એ. જે. મુનારાએ અલાહેદી બુક નામે “ હકિકતી ઈસ્લામને! આયનો ” છપાવી છે, તે વાંચી વિચાર કરવા ભલામણ કરીશું અને પછી નુરે હિદાયતના અંક ત્રીજાનાં પેજ ૧૬ થી ૧૮ પર સવાલ જવાબનાં મથાળાં હેઠળ ઇ૦ સ૦ ૧૯૦૫ માં કીતવામાં હાલના અમારા મુરશીદ સિરતાજ હાજર ઇમામ ના. આગાખાન સર સુલતાન મહમદ શાહ જી. સી. એસ. આઇ.; એલ એન. ડી. અને એ ચીફ એફ બોમ્બે પ્રેસીડન્સીની હજુરમાં “ સુલેમાન વાલજી, શરીફ નુરમહમદ, સુલેમાન ભીમજી ” ત્રિગેરેએ સવાલો પુછી જે જવાબ મેળવેલા તે, જે હાલતમાં પ્રગટ કીધા છે, તે ઉપર મુનાફીક તરીકે દુરાઅહથી જોનારાઓને આ પુસ્તકમાંનાં સવિસ્તર જવાબ અને ટીકા વાંચવા ભલામણ કરી, અહીં કલમ રોકીશું.

વરતેજી.

નુરે હિદાયત અંક ૩ જો.

પેજ ૧૬ થી ૧૮ નો ઉતારો.

સવાલ-જવાબ.

૪૦ સં ૧૬૦૫ ની સાત્રમાં નામદાર આગા સાહેબ શ્રી કીલવા (ઈસ્ટ આફ્રીકાનું બંદર છે) ખાતે પધાર્યા હતા ત્યારે ખોળ શરીફ નુરમાહમદ, ખોળ સુલેમાન વાલજી તથા હાજી સુલેમાન ભીમજી એમ જણ ત્રણે નામદાર આગા સાહેબને કેટલાક સવાલો પુછ્યા હતા. અને નામદાર આગા સાહેબે તેના જે જવાબો આપ્યા હતા તેનો ટુંકસાર નીચે પ્રમાણે ખોળ પંક્તી-કની જાણ માટે આપવામાં આવે છે.

સુલેમાન વાલજી—હજરત અલી અં ને ખુદા કહેવા કે નહિ ?

આગા સાહેબ—જેને મારફત છે તે ખુદા કહે તે વાંધો નથી. જેને શરીઅત ઉપર ચાલે તે જે હજરત અલીને ખુદા કહેશે તે તે કાફર છે માટે તારે તમારા એતકાદ પ્રમાણે ચાલવું.

સુલેમાન વાલજી—કેટલાકો અલી અદલાહ કહે છે અને કેટલાકો અલીયુન વલી યુલ્લા કહે છે તેથી મુઝાવું પડે છે. માટે મને મારફત બતાવો.

આગા સાહેબ—મારફત શીખવું હોય તેણે ઇસ્મે ફીલસુફી તથા ઇસ્મે મનતક શીખવું જોઈએ અને તે શીખવું બહુ મુશ્કેલ છે. તેથી તમો રહેવા દો. માટે તમોને અલીયુન વલીયુલ્લા કાફી છે.

શરીફ નુરમામદ—આપની પાસે મહારી અરજ એ છે જે મને ઇમામના ખારામાં શક છે. તે આપરાજી હો તો ખુલાસો કરશો.

શરીફ નુરમામદ—ધણા માણસો ૧૦૦ ઇમામ કહે છે. કેટલાક ૫૦, કેટલાક ૨૦ કેટલાક ૧૦, ને કેટલાક ૫ કહે છે. કેટલાકો એમ કહે છે કે ઇમામ નથી. તો હવે આપણા મઝહબમાં કેટલા ઇમામ છે તેનો ખુલાસો આપો એટલે તે પ્રમાણે વરતીએ.

આગા સાહેબ—ઇમામનો અર્થ તમો સમજતા નથી. ઇમામ એટલે પેશનમાજ. નમાઝમાં આલીમ ઉભે છે તે. અથવા એક ટોળાંનો ગોવાળ, સંભાળ રાખનાર વીગેરે થાય છે.

શરીફ નુરમામદ—આપે કહ્યું તેમાં મને કાંઈ સમજ પડી નહિ.

આગા સાહેબ—ઇમામનો નંબર નથી ને ઇમામ

દુનિયામાં કાયમ છે. ઇમામ વગર દુનીયા ચાલે નહિ. મારી બાદ મારો છોકરો તેની બાદ તેનો છોકરો વીગેરે કાયમ સુધી ચાલે તેમાં કેમ કહી શકાય કે કેટલા ઇમામ છે? હું ઇસમાઇલ બિન ગાદર સાદકથી ઉતરી આવેલ છું.

સવાલ—આપના દાદા મરહુમ શાહ હુસનઅલીએ કીતાબ નામે કનઝુલ મસાયલ તથા મનહાજુર રીશાદ નામે છપાવી છે તેમાં પુદા એક, ઇમામ બાર-તેરમો ઇમામ નથી. અને કોઈ કહે તો તે કાદર છે વીગેરે લખેલું છે તેનું કેમ?

જવાબ—હા, તે ખરાબર છે. પણ ઇરાનમાં ઇસનાશરીનું જોર હતું તેથી તેને કહેવામાં આવ્યું, જે કીતાબ તારે હાથે બનાવીને છપાવ તો ઠીક; નહિતર જન જશે. માટે તકીઓ રાખી છપાવી. તો તેથી શું થયું?

સવાલ—ઠીક, ત્યાં તો ઇસનાશરીનું જોર હતું. મુસલમાની રાજ હતું. તો આપે કહ્યું તે બનવા જોગ છે પણ મુંબઈમાં આપના કાકા જહાંગીર શાહે પણ તેને લગતી કીતાબ છપાવી છે. તેમાં આપનું નામ ઉમેરી કહે છે કે, હાલના ગાદી નશીન મહમદ સુલતાનનો એતે દાદા ઇસનાશરી છે તેનું કેમ? મુંબઈમાં અંગ્રેજ સરકારના ન્યાયી રાજ્યમાં કોઈની ખીક નથી.

જવાબ—તમોને ખબર છે કે, હું ગાદી નશીન છું. તેમ ખોતે પણ લખે છે, ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ કે,

તેને ગાદી ન મળી, નેમને મળી તેનું કારણ જે તે મોટા છે. તેને મળવી જુએ. પણ તે અમારાથી ફરી ગયા. હવે તે પોતાની મરજી પડે તેમ છપાવે તેથી; શું થયું? અમને કાંઈ તેમાં લાગે વળગે નહિ. તે ઇસમાઇલીથી ફરી ગયા, તેથી ગમે તેમ કરે

સવાલ - આપે કહ્યું તે હું સમજ્યો પણ હું પોતે આજથી ચાર વરસ અગાઉ ૧૯૫૨ ની સાત્રમાં મુખ્યમાં રમજાન શરીફમાં હતો. ત્યારે તા. ૧૯--૨૧--૨૩ ની રાતના મોટા જમાતખાનામાં મોટું જગરણ હતું. તેમાં માયા પર તમે પોતે કુરાન રાખી બીજાઓને પણ તેમ કરવાનો હુકમ કરી, શબ્દકદરના અમાલ કરાવ્યા. તેમાં એક એક ઇમામના દસ દસ વખત નામ લઈ, છેવટે ખુદા પાસે ૧૪ માસુમોના વાસ્તા આપી અમારા વાસ્તે મગફરત ચાલી. ત્યારે તે વખતે ઇસમાઇલી ઇમામને તો સંભાર્યા નહિ. તેનો આપ ખુલાસો! આપશો તો સમજ પડશે. (આ વખતે આગા સાહેબે ગુસ્સાથી મુખ ફેરવી લીધું, તેથી મેં કહ્યું) જે આપને જવાબ દેવામાં વાંધો હોય તો, હું જબરાઈથી ખુલાસો માંગતો નથી. (તેમ કહી હું બેસી ગયો.)

(તરજુમાન હાશમ બાઇને કહ્યું જે, તે શું કહે છે? તરજુમાને કહ્યું કે તે આમ કહે છે. ત્યારે તેમણે હાશમ બાઇને કહ્યું તમે તેને કહો કે, જે પુછવું હોય તે પુછ. જવાબ દેવાને ધણી મુશ્કેલી થાય છે; પણ હું હીંદી જમાન

બરાબર જાણ્યો નથી. તમે જે ફાંસી, અરખી, ફેચી બોલી જાણતા હો તો સમજ પડે)

શરીફ ગુરમાહુમદ—હું ફારસી, અરખી અંગ્રેજી ફાંસીસ જાણ્યો નથી.

આગા સાહેબ—તમે હિંદીમાં હાંસમ ભાષને કહો. તે તરજુમો કરી મને ફારસીમાં સમજાવશે.

(આ ઉપરથી હાશમભાઈએ તરજુમો કરી સમજ પાડી)

આગા સાહેબ—તમે જેવકુફ છો. મેં તમને તેનો જવાબ પ્રથમ આપ્યો. પણ તમે સમજ્યા નહિ. ખેર, ઇમામ જફર સાદકના જે ફરજંદ. એક મુસા તથા ખીજા ઇસમાઇલ. હવે મુસાના ફરજંદ ને ઇસમાઇલના ફરજંદ શું સગા થાય?

શરીફ—પીત્રાઇ ભાઇ થાય.

આગા સાહેબ—તમે એટલું પણ સમજતા નથી કે, તે અમારા ભાયાત થાય. અલખત અમારે તેને યાદ કરવા જોઈએ. શું અમે તમારા ખોજ સાથે તેને યાદ ન કરીએ? અને ન યાદ કરીએ તો તે શા માટે?

મુલેમાન વાલજી—આપ ઇમામ છો. તો અમેને મોઅજ્જો દેખાડો અને તે પણ ફકત એકજ.

આગા સાહેબ—મોઅજ્જો તો રસુલ દેખાડતા. હું કાંઈ રસુલ નથી.

સુલેમાન વાલજી—જમાતમાં કીસ્સા પડાય છે; તેમાં પણ લખે છે, જે ઇમામ જફર સાદકે ઘણા મોઝજા દેખાડેલ છે.

આગા સાહેબ—તમેને કાંઈ ખબર નથી. ખુદા કુરાનમાં ફરમાવે છે કે, મેં જન્નત તથા જહન્નમ પેદા કીધી છે. અને તે અને ભરાશે. તો હું અગર મોઝજા ખતાવું તો, સરવે ઇમાન લાવે અને સઘળા જન્નતમાં જાય અને જહન્નમ ખાલી રહે. તો ખુદાનો કોલ ખોટો પડે.

સુલેમાન લીમજી—આ લોકો આપને ખુદા કહે છે તેનું કેમ?

આગા સાહેબ—તેઓ નરક ખાય છે.

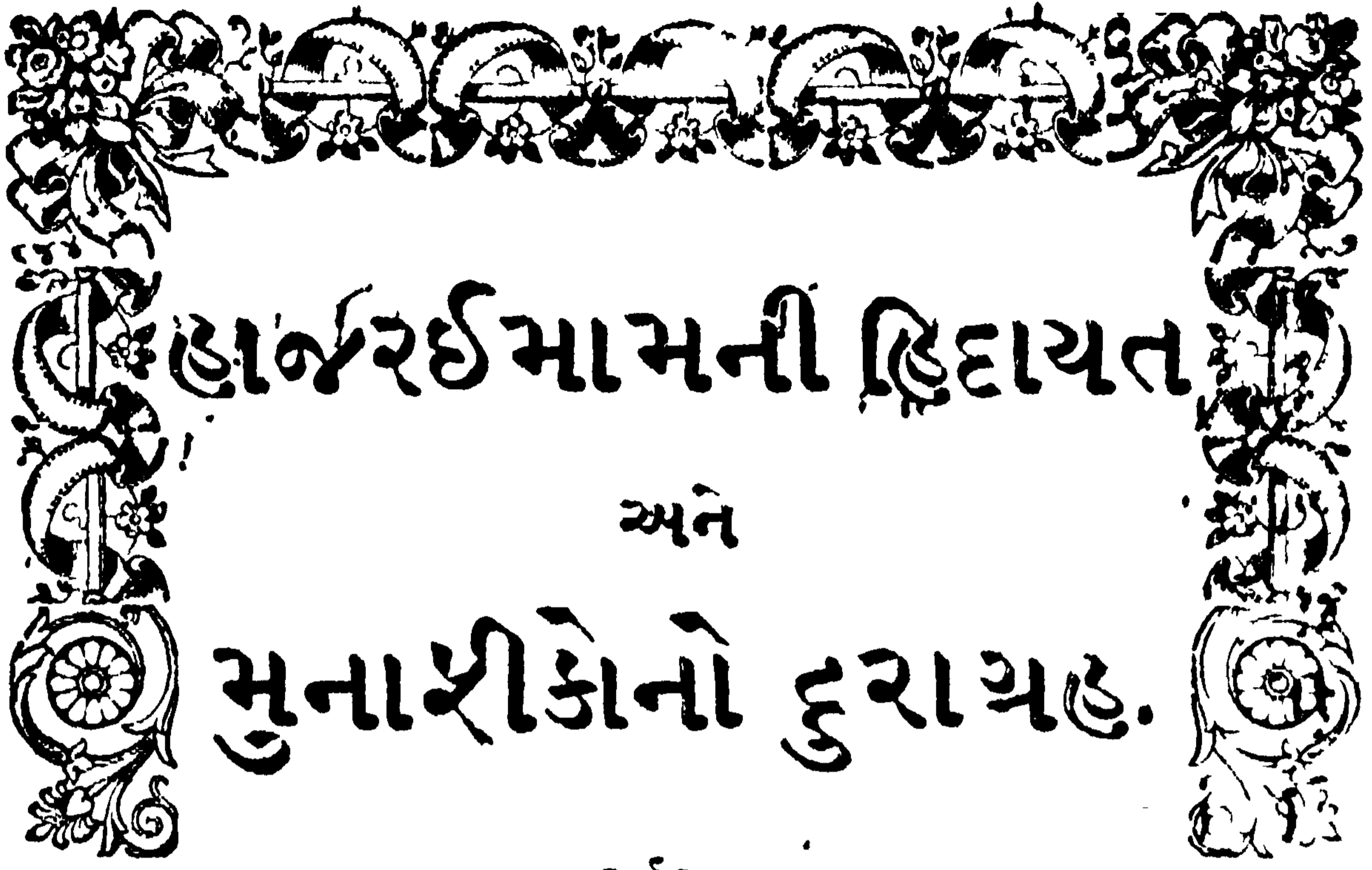
સુલેમાન વાલજી—આ લોકો નીમાજ પડતા નથી તેનું કેમ?

આગા સાહેબ—તેમના આમાલો તેમને સીર છે.

સુલેમાન વાલજી—મને એકજ નાનો મોજજા દેખાડો તો બધી ખાત્રી થાય.

આગા સાહેબ—આજથી બે વરસે મોજજા દેખાડીશ ત્યારે તમે ખાત્રી કરી લેજો.

હિંજર ઇમામની હિદાયત

અને

મુનાશીકોનો દુરાયહ.

લખનાર — E. J. વરતેજી.

તુરે હિદાયતમાસીકન 'વીડન' આંગ્રમા 'પાને' 'વેદ મે
સવાલ જવાબના મથળા દેહા જે બબત આપેલી
છે. તે આજથી બાર વરસ ઉપરની છે. અને કહેવન
છે તેમ ૧૨ વરસે બાવો બોલ્યો, તોપણ ધુલની ધુલ.

* * * * *

અમારા મુરશીદ હિંજર ઇમામ મોલાના સર
સુલતાન મહમદ શાહ જી. સી. એસ. આંઈ.
એલ. એલ. ડી. ના. દસલામની બહિતરીના
યાદગાર 'ઝલકતા પ્રસંગો પ્રસાર થયા છતાં જેઓના માટે
'ખુદા ઇચ્છતો નથી, તેઓ હિદાયત પામતા નથી''

થયેલી બાબત વાંચતા અને
ગણતરી જોતાં સમજ્યા વગર
લામની શરૂઆતની તવારીખોમાં
માં જનાબ રસુલે ખુદા તથા હ.

પછીના ઇમામો સનમુખ આવા
ધાયણ છે. સારે તેવા દાખ-
રખું તાત્પર્ય નીકળે છે કે, એવી
ગમ્ખરો સનમુખ પ્રશ્ન પુછનારા-
યત ઇમાન લાવ્યા હોય છે. કે

અને વિદ્વાન અને સુધરેલાઓ
તુ સમજવાનીજ નિષ્ઠા રાખના-
ઇમાનદાર બનવા પામ્યા છે.

૧૯૦૫ માં કીલવામાં ના
હજુરમાં સવાલ પુછનારાઓ
ન વાલજી, હાજી સુલેમાન ભીમ-
એ પુછેલા સવાલોની બાબત પો-
વરેલા ગણનારાઓ તરીકે પહેલી
હોય, તેમને ઇમામની હજુરમાં
ધારણ મળતું જ્ઞાન અને સમ-
મના-મહાન પાવરની પિછાનના
કરવા ખાતર ઇસમાઇલી જમા-
પસંદ કરવા અગાઉ પુખ્ત
કે એકદમ પચેત.

રસુલથી છુટા પંડનાંશના ઈમાન માફક ડંભી, અને સુધરેલાંમાં અપવાનું ગમે તેમ હોખેર, હવે જ્યારે છુપા છુપ ઉપરના સવાલ જવાબોની મુકલે લાગતા વળગતા આસામીઓ તરફ ફેલાવીને તે ઉપરથી સાદા લોકોના ઈમાન ખરાબ કરવાના સાધન તરીકે ઉપયોગ કરવામાં આવતો હતો ત્યારે તેનું પોગળ પ્રગટ કરવા મિસાલ મીં કાખાને પોતાના માસીકમાં પ્રગટ કરવા જે યુધિ સુઝી છે. તે ખુદ જ્યારે ઈચ્છે છે, ત્યારે જ હીદાયતના સાધન તરીકે બહાર આવે છે.

આ સવાલ-જવાબ ઉપર વિવેચન કરવાં પહેલાં અમે બે બાબત જણવા માંગીએ છીએ કે, જે તણ જણાએએ આ સવાલ પુછ્યા તેઓ હાલમાં ક્યાં અને કેવી હાલતમાં છે? તેની હકીકત જણાવી હોત. - અને બીજું એકે-ટુંક સાર તરીકે આવેલી વીગતમાં સહરા-ગતની શંકા રહે છે. તે કરતાં જે સંપુર્ણ રિપોટ તરિકે લખાયેલી હોત-અને તે બાબતમાં એકજ પક્ષ ના માણસો હોવા છતાં-તેના ધાજબીપણાં માર્ટે જાહેર ઈનસાફ ખાતર સાક્ષી જેવી વિગતો દાખલ રાખી હોત! આ ઈશના અશરી પક્ષના આસામીઓ તરફની વીગત તેમાં હાજર ઈમામની ટુંકમાં પણ ખરા જવાબોની સમજ અમે જે રીતે આપી શકીએ, તેનીયે મુજબ છે. અલખત એ નામનાર આગળ...

નાં જવાબ અને રીત ભાતમાં જે કેટલીક વિગત આપી છે તેના સાથે અમે મલત્તા થવા પહેલાં.—ટીકા કરીશું કે, ઇસલામમાં શીરકા થવાની જે પદ્ધતિથી રિવાયત માટે સુન્નાણું છે; તેમાંની આમાં પણ દેખાય છે. અને તેથી તે પોતે મોતે ખર ગણવા પહેલાં, તેની જ્યાંસુધી સખળ સનંદ મળે નહીં ત્યાં સુધી નકામી જેવી અથવા ખોળ કામમાં શીરના કરાવવા સમાન ખીણું કંઈ માનીશું નહીં. અને એવી રીતે ફિસાદ કરવાની પદ્ધતિવાળાઓ જનાખ રસુલે ખુદાના જમાનામાં પણ મોજુદ હતા એમ કુરઆને શરીફની નીચેની આયત સિદ્ધ કરે છે કે:—

“ અને ખરેખર શેતાનો પોતાના મિત્રોને ભ્રમાવે છે. એટલા માટે કે તેઓ તમારી સાથે તકરાર કરે.”

આ કુરઆને શરીફની આયાત મુજબ જેઓ કામમાં ફિતને કરાવવાના સાધન તરીકે જે કોશિશ કરે છે. તેઓને પોતાને તેવા તોહમત સામે બચવા જાહેરમાં પોતાને સુધરેલા તરીકે મનાવવાની કોશિશ કરનારા તરીકે ઓળખાવે છે, અને તે બાબતમાં—કુરઆને શરીફની આયાત હીદાયત કરે છે કે:—

“ અને જ્યારે કહેવામાં તેઓને આવે છે કે, તમે જમીન ઉપર ફિસાદ કરો નહીં. ત્યારે તેઓ કહે છે કે, અમે માત્ર સુધારો કરનારા છીએ.”

(સુરે બકર આયાત ૧૧)

“જાણો ખરેખર! તેઓ પાતેજ કસાદ કરનારાઓ છે.

“પણ તે તેઓ જાણતા નથી, (૧૨) અને ક્યારે તે

“ઓને કહેવામાં આવે છે કે તમે, ઇમાન લાવો, જેવી

“જેવી રીતે કે માણસો ઇમાન લાવ્યા છે. ત્યારે તેઓ

“કહે છે કે શું અમે ઇમાન લાવીએ કે જેવી રીતે

“મુખ માણસો ઇમાન લાવ્યા છે. જાણો ખરેખર! તેઓ

“પાતેજ મુખ છે. પણ તેઓ જાણતા નથી. (૧૩)”

આ રીતે આ સવાલ પુછનારાઓ અને તેને ગુમ

રાહીના સાધન તરીકે પ્રગટ લાવનારાઓ દુરઆને શરી-

ક્રમાં બતાવેલા માણસો તરીકે ખુદા પાસે દોઆ મા-

ગીએ છીએ કે, ખુદા તેઓને ખરી હીદાયત બક્ષે અને

હાજર ઇમામ પોતાની પનાહમાં રાખે.

ઇમામતના સવાલો પુછ્યા પછીના જવાબો બધી

પણ ગુમરાહી કરવી તે મુનાફિકપણું છે. અને મુનાફિક

પણું દુરાચલથીજ થાય છે. આવા દુરાચલ માટે દુરઆને

શરીફની નીચેની આયતો ખુદલી રીતે ચેતવણી આપેછે

કે જેની અસરથી તે ખુદાના ઇચ્છવામાંજ હોય તે

થાય. કારણ કે, ખુદા જેને ચાહે તેને આદે

માગે, રહેવા દે છે, અને જેને ચાહે તેને સીધા

રસ્તા પર રાખે છે. (૩૯)

શું તમે એમ ઇચ્છો કે તમે તમારા પેગમ્બરને

સવાલ પુછવામાં આવ્યો હતો. અને જેણે ઇમાનને

કાફરપણાં સાથે મ્હલ્યું છે. તે બેશક સીધે રસ્તેથી આહો મર્યો છે. (આં ૧૦૮) મુરે—

આટલા વિવેચન પછી હાજર ઇમામનો દાવો જે ન.મદાર આગાખાન સાહેબ કરે છે. તેઓના તરફ તેના વિરોધીઓએ પોતાની મન પસંદ મણુત્રી કરવા પહેલાં ઇમામની શનાખત વિષે સંપુણ માહિતિ મેળવ્યા પછીજ ટીકા કે અયોગ્ય ચરયા કરવાનું પોતાની ઇમાનદારીના ભલા ગુણુથી સમજવું. જુએ.—

ઇમામની શનાખત.

ખોજ કામને ઇમામના નામથી જે શનાખત— પીર સદરદીન કે ગુર હસન કબરદીન જેવણુ સાહેબોના વચનો ઉપર શ્રધા ઉઠી જવા પછીથી જે રીતની તાલીમ મળી છે, તેને હિસાબે તે એટલી અંધ શ્રધા વાળી છે કે.—મીં કાખાનેજ મુરે હીદાયતના ત્રીજ માસીકના અકમાં ત્રીજ સરત તરીકે ઇમામની હકુમત હીદાયત—ત્યા (સંદેસો પહોચાડવો,) તે હમણા દેખાઇ છે. અને કદાચ તે વાંચનાર અને તેના ઉપરથી સમજ ગ્રહણ કરનાર કાયદો ઉઠાવે, પણ જે ચરતો ગેબ ઇમામની માનીનતાના લીધેજ વધુ ઉપયોગી ગણનારા ઓ કરતાં હં અલી—હં હુસેન.—હં જેનુલ આખદીન વિગેરે ઇમામોના જમાનામાં ફોને ઉપયોગી ગણાય ?

તે વિચારવાનું છે. ઇમામ-ગેબ
 સુસ સકલેન-મુજબ ઇમાનદારો
 સુરેયાસીનની પારમી આયાત
 એટલે જાહેર ઇમામ (ગેબ નહ
 પિછાણી શકાય કે જેથી જાહેલી
 ન બને. ઇમામ ગેબની ગણતરી-
 આને શરીફ તથા ઇસલામ વિ
 કરવાને સુર એ કવસર અને હ
 હ૦ અલી અને હ૦ ઇમામ હુસેન.
 હ૦ મહમદ પાકર-તથા જાફર સા
 ના દાખલાઓ મશહુર છે, આવી
 બનસલ ગવાહી આપે છે. ત્યારે
 હેલે બધયત એ બંને કયામત
 એમ માનનારાઓ ભુલી જાય છે
 માનવાથી-“કુરઆન જાહેર છે, અ
 એમ માની ગુમરાહી અપ્તયા
 દરેક જમાનામાં ઇમામની બયત લે
 લીદના તકલાદીપણામાં હોમી નાંખ
 અમો દરેક ઇમાનદાર વાંચક, ઇસલ
 છીએ કે, જેવી રીતે નામદાર અ
 બયત રસુલ હોઇ નસલ બનસ
 વારસ મૌઉનુદ છે. તે મુજબ ૨

દાવેદાર છે કે જેને અમો ઇમામ તરીકે ઓળખી તાબે-
દારી કરીએ' અથવા નામદાર આંગાખાનને ઇમામ તરીકે
ઓળખવામા એવી કઈ શરહ અમનો બાધ આવે છે?

ઇમામના જમાનામાં ઇમામની મુલાકાત કરનારા
હતાં, ઇમામની શનાખત નહીં રાખનારાઓનો કાંઈ
ટોટો ન હોનો, પણે ઇમામના વિરોધીઓ તરીકે
પોતાની વિક્રતા, એ ફરકે ઇમામના જમાનામાં કરના-
રાઓના હતા અને સમ્રે લડનારાઓ પણ હતા. - તેજ
હિસાબે 'ઇમામ તરીકે નામદાર આંગાખાનને' નહી
માનનારાઓની હકીકત અમાગ નજીક કઈ કીમત ધ-
રાવતી નથી.

પણ અમાન આ મવાલ જવાબની બાબતથી એ-
ટલ માટે જ્ઞાન થાય છે કે, વિરોધીના હસ્તકની
બાબતમાં નામદાર આંગાખાનના ઇમામ તરીકેના અં-
દરના પ્રેરણાક અમુલ્ય વચનની અસર, “જો ખુદા
ચાહે, તે તેના વાંચનારાઓમાથી ઘણાને થાય, તેમાં
નવાઈ નથી, અને હું જેનુલબાબતની. યકીદ
જેવાના જમાનામાં હીદાયત પ્રહોંચતી, તેના કરતાં તે
અસરે આદીશ ગવરમેંટ જેવીતા, ધર્મ રક્ષક પણા નીચે.
ઇમામતનો ઝળકાટ પામવા અનેક સુખ્યો અલાહના કરોડો
શુકરુના જેવા છે!! અને હીદાયતની હીકમત ભરેલા હાજર

ઈમામ નામદાર આગાખાનના જવાબમાં કેવી રાહિયા
ખરી છે? તે યથાશક્તી જણાવીશું.

પ્રથમ સવાલ-સુલેમાન વાલજીએ પુછ્યો છે કે:-
હજરત અલી અં ને ખુદા કહેવા કે નહીં ?

જવાબ-જેને મારફત છે. તે ખુદા કહેતો વાંધા
નથી. ને શરીઅત ઉપર ચાલે. તે જે હજરત
અલીને ખુદા કહેશે તે તે કાફર છે. માટે તમારે તમારા
એતકાદ પ્રમાણે ચાલવું.

ટીકા-અમાર માનવું છે કે, આ સવાલ પુછનાર પોતે
શરીઅતી છતાં મારફતનો સવાલ કરવાથી તેને બંને
બાબતનો સવાલ ખરા આકારમાં, આપવાની મહેરબાની
કરી છે. કારણ કે-ઈમામના કલામમાં જે હીકમત
સમાયલી હોય છે, તે મુજબ આ જવાબમાં સવાલ
પુછનારની સંપુર્ણ ઝોળખ આપીને તે તેના એતેકાદ
મુજબ એટલે શરીઅત ઉપર વર્તવા ભલામણ કરી છે.
કારણ કે અલીને ખુદા કહેવાં એ શરીઅત તરીકે ઝોળ
સમાન લેખતા હોય, તેવું તેના સવાલમાં સમાએલું
તત્વ-સ્પષ્ટ છે. જે તેમ ન હોત, તો તે સવાલ
પુછતજ નહી. અને તે સાથે આ સવાલ પુછતાં એવી
ઉમેદ રાખેલી પણ હોવી જોઈએ કે,-નામદાર આગા-
ખાન ઈમામતનો દાવો ખોટો ધરાવતા હશે. તેથી

કાંતો હ૦ અલીને ખુદા કહેવાનું જાહેર કરશે નહીં. અથવા જો જાહેર કરશે, તો તે સાબેત કરી શકશે નહીં. આ સવાલ પુછનારની નેમને “નામદાર આગાખાન સાહેબે પોતાની ઇમામતના પાવરથી પુણુ પરખીને જેવું રીતના જવાબ આપ્યા છે. અને સાથે હીદાયત પણ કહીછે, કે “તમારે તમારા એતેકાદ પ્રમાણે ચાલવું-ટુંકામાં પણ આ સવાલના જવાબની ખુખી હ૦ મોલા મુશકીલ કુશા અલી સનમુખ-એક યાહુદીએ પુછેલા સવાલના જવાબ જેવી છે, કે જેણે હજરતના ઇદમની ખુખી જાણવા પુછ્યું હતું કે, ખુદાએ સર જેલા મનુષ્ય સિવાયના પ્રાણીઓમાં, કોણને ઇંડાથી ઉત્પન્ન કરે છે અને કોણને ખર્યાં અવતરે છે ? તેના જવાબમાં જણાવ્યું હતું કે-જે પ્રાણીઓને કાન છે. તેને ખર્યાં અવતરે છે. ને જેને કાન નથી. તેનો ઇંડાથી જન્મ થાય છે વિગેરે. આ જવાબ ટુંકમાં આપી ખુદાઈની ઉત્પત્તિ વિષેના જ્ઞાનનો કાબુ જેમ જણાઈ આવે છે. તેવીજ રીતે હાજર ઇમામ નામદાર આગાખાને આપેલા જવાબમાં જેને માઅરેફત છે. તે અલીને ખુદા કહે, તો વાંધો નથી. એમ કહીને જમાનામાં ચરચાતા મહાન સવાલનો ફડચો કર્યો છે. આ સ્થળે મારફત-એટલે પિછાણુ પુણુ અથવા કામ કરે છે. અને ખીજો અથ મારફત જે ઇસલામના જ્ઞાનના

તપકામાંનો ચોથો દરજ્જો છે. તેની પણ યાદ છે. તુસેરી હ૦ અલીને ખુદા કહેતો હતો, કારણ કે, તેને માઅરફત અને પિઠાણુ હતી.—અથવા તેને ઇમ્લામના બધા દરજ્જાઓ સમજ્યા હતા, વળી સલ્માન ફારસી જેનો પણ અહેલે અક્તમાં શુમાર છે. તેની પણ એજ સ્થિતી હતી. તેને, અમ્માર યાસીર વિગેરે કરતાં કામેલુલ ઇમાન કહેતા હતાં, તેમના વિષે હ૦ ઇમામ મહમદ બાકરની હદીસ છે કે:—

“સલ્માન ફારસી હ૦ અલીને જે રીતે માનતો હતો, તે રીતે જો અબ્બાજરને કહેતે, તો અબ્બાજર સલ્માન ફારસીને કતલ કરતે.” એ હદીસ શું સમજાવેછે અથવા સલ્માન ફારસી હ. અલીને ખુદા જાણતો હતો. તેજ એક એવી બાબત હતી કે, જે સલ્માનના દરજ્જે ઇમાનમાં અબ્બાજર ન હોતો, અને જ્યાં સુધી જે કોઈ માઅરફતને પહોંચ્યો. ન હોય તો, ત્યાં સુધી હ૦ અલીને ખુદા કહેવું. હાજર ઇમામ નામદાર આગાખાનના ફરમાન મુજબ કાફરપણું છે અને તેના લીધે અબ્બાજર જેવા શરીઅતી ઇમાનદાર સલ્માન ફારસીને કતલ કરે. એ બનવા જોગ છે. આ રીતે હાજર ઇમામ નામદાર આગાખાનના પહેલાં જવાબની મહાન હીકમત અને ખુબી—તેના જાણનારને વિશાળ સમજ સાથે સંપુણ હિદાયત કરનારી છે.— ત્યારે નજીક ગયા છતાં ન સમજનારાઓ! માટે દોઆ!

બીજા ક્ષણમાં મારફત બતાવવાની માંગણી કેટલી બેહુદી અને અજ્ઞાતા ભરી છે. તે કોઈપણ સમજી વાંચનાર સમજ્યા વગર રહે નહિ. શું આવી માંગણી હજી મહિલા અલી કે તેમના પછીના કોઈ પણ ઈમારતના જમાનામાં કરવામાં આવી હોત, તો ના. આગાખાને આપેલા જવાબથી લેશ માત્ર બીજા જવાબ ન મેળવતે. એમ તે વખતનાં ચારિત્રો ઉપરથી ઈસ્લામી તવારીખો વાંચનારાને સમજ્યા વગર રહે નહિ. કારણ કે ના. આગાખાને આપેલા જવાબમાં વાજબી રીતે જ કહ્યું છે, કે “મારફત શીખવું હોય તેણે ઇલમ ફીલસુફી તથા ઇલમે મંતક શીખવું જોઈએ.” કારણ કે સવાલ પુછનાર “કેટલાક અલી અલ્લાહ કહે છે ને કેટલાક અલીયુન વલી અલ્લાહ કહે છે,” એવી પારખા પંચાતી માથે વહેરીને ફરતો હોવાથી, તેની મુંઝવણીનો તોલ કરી જવાબ આપવાનું દુસ્ત જોયું છે, કે તે શીખવું બહુ મુશ્કેલ છે. અને “તમે રહેવાદો” એમ કહી સવાલ પુછનારની લાયકાત જોઈ ખુલ્લા સખ્તોમાં કહ્યું, કે મારે તમોને અલીયુન વલીયુલ્લાહ કાફી છે. આ જવાબ સવાલ પુછનારનાં મનમાં શરીયતી આસ્થા મુજબ એક આખા હિદાયતની રોશની મીસાલ છે.

ત્યારપછી બીજા ગ્રહસ્થ શરીફ તુરમામદનો સવાલ એ હતો કે. “આપની પાસે મારી અરજ એ છે

કે, જે મને ઇમામના ખારામાં શક છે, તે આપ શબ્દ હો
તો ખુલાસો કરશો. ”

“ ઘણા માણસો ૧૦૦ ઇમામ કહે છે, ને કેટલા-
ક ૫૦, કેટલાક ૨૦, કેટલાક ૧૦ ને કેટલાક ૫ કહે છે.
કેટલાકો એમ કહે છે કે ઇમામ નથી. તો હવે આપ-
ણાં મજહુબમાં કેટલા ઇમામ છે ? તેનો ખુલાસો
આપો એટલે તે પ્રમાણે વર્તીએ. ”

ટીકા—આ સવાલ પુછનારના સવાલનો શરૂ ભાગ પહેલાં
સવાલ પુછનાર માફક પોતાને સમજ ધરાવનાર તરીકે
નો ફાંકો દેખાડનારો નથી. જાણવાની ઇચ્છાવાલો છે.
તો પણ સહેજ ટચાક માફકનો છે. અને તેનો જ-
જવાબ પણ તેવાજ આકારમાં પ્રથમ આપી, તે ખરું
જાણવાની ઇચ્છા નિરાળી કરાવી છે.—એટલે ૧૦૦)
૫૦) ૨૦) ૧૦) ૫) એવા ઇમામની સંખ્યા તો પેશ
ઇમામની કે નમાઝ પડાવનારાની હોય છે. તેની ગણતરી કદાચ
થઈ શકે, અથવા એક ગામ કે શહેરની જમાઅતને
મસલા મસાઅલ અને શરીઅતી તાલીમ આપનાર
તરીકે કામ કરનારા હોય. પણ ઇમામ કે હ૦
મોલાઅલી અને તેની સીધા નસલે ખુદાનું તુર ઉત-
રું આવે છે. તેની હદ મુકરર ગણનારાઓ ઇમામ
ને પિછાણવામાં થાપ ખાનારા છે. કારણ કે ખુ-
દાએ પોતાના ભેદની વાતો દુનયામાં—માત્ર પેગંબર

અને ઈમામ સિવાય કે જેનો કનેક્શન ખુદાનાં નુરથી હોય છે તેના સિવાય ખીજા કોઈને ઝાહર કરી નથી. અને તેવી બાબતમાં કોઈ વખતે પેગંબરે અથવા કોઈ ઈમામે પણ ઈમામો અમુક સંખ્યામાં થશે, એમ સ્પષ્ટ કર્યું હોય; તેવી કોઈ સ્થળે ઇસલામ ધર્મની કે તવારીખી કીતાબમાં નથી. અને ઈમામના બાબમાં માત્ર કુરઆનમાં સુરે થાસીન માં સ્પષ્ટ આપાત છે. કે જેમાં ઈમામે મોખીન એટલે જાહેર ઈમામની સિક્કત બતાવેલી છે. અને તેની સનદ હુદીસુસ સકલઈનથી છે; કે જે ૬૦ મોલાઅલીની નસલમાં કયામત સુધી ઈમામો એક પછી એક થયા કરશે. પરંતુ તેવી કોઈ ઇસલામી દલીલ માં ઈમામની ગણતરી આપી નથી. ઉલટું. ઈમામ ગણ્ય રહે, તેના વિરુદ્ધ સમજ આપનાર છે અને તે મુજબ જવાબના ખીજા વખતે સાફ ખુલાસો કીધો છે કે:-

“ઈમામનો નંબર નથી ને ઈમામ દુનીયામાં કાયમ છે, ઈમામ વગર દુનીયા ચાલે નહિ.”

નામદાર આગાખાનનો આ જવાબ ઇસલામનાં રહેબર તરીકે અજાનતા દુર કરનારો છે. અને તે પછી ના જવાબમાં પોતે ઈમામ તરીકે હોવાનું અને તે બાદ પોતાની નસલમાં ઈમામત રહેવાનું જે ખુલા આકાર માન્ય છે અને તેના સાથે “ઈસમાઈલ બિન જાફર

સાદકથી ઉતરી આવેલ છું” એમ કહી સ્વામી દોડધામ કરી ઇમાનની ખરાબી કરનારાને પોતાનાજ શબ્દોમાં તોડી પાડ્યા છે, અને એ રીતે આ સવાલના જવાબમાં કીમતી ખુલાસો એટલે બધો કીધો છે, કે જેનામાં ખુદા રસુલ અને કુરઆન વિગેરેમાં આસ્થા હોય. અને તેમ ખરી રીતે જાણનારા હોય, તેને તેની ચમતકારી અસર થયા વગર રહે નહિ કારણ કે—

યહુદીદ્વારે એ તુરેહી મ'થશાએ.

એટલે—ખુદા જેને ચાહે તેને પોતાના તુર વડે હીદાયત કરે છે.—તે પછી આ જવાબ માટે સવાલ પુછનારે અને બધા વાંચનારે પણ પોતાનું ઇમાન દુદસ્ત કરવાનો સખ્ય છે.

શરીફ તુર મામદે બીજે સવાલ એવી રીતનો પુછ્યો હતો કે, “આપના દાદા મરહુમ શાહ હસનઅલીએ કીતાબ નામે કનઝુલ મશાયખ — ત્યા મનહાજુરરશાહ નામે છપાવી છે. તેમાં ખુદા એક, ઇમામ બાર, તેરમો ઇમામ નથી. અને કાઈ કહે તો તે કાફર છે. વિગેરે લખેલું છે. તેનું કેમ ?”

શરીફ ભાઈના આગલા સવાલની શું મતલબ હતી, તે આ સવાલમાં—નાં આગાખાન સાહેબના ઉપરના જવાબથી છુપી રહી શકી નથી. અને ઇમામ બારનો સવાલ કે જે અગાઉના સવાલનો હુકમ થાય

જાણે તેને ફરી માછો તાળે. કીધો છે, પરંતુ શરીરભા-
 ળનિયા આ સવાલની મતલબ આંક બાંધેલી છે. એટલે
 ધનજીવ મશાયખ ત્યાં મને હાજુર રીશાદની કીતાબોના
 હવાલે આપ્યા છે. કે જે કીતાબો માં કારણો તકીયા
 ની રહી કે જે રહી ધમામ હસને માવીયાના જમાનામાં
 તહનામાની રહ્યે અખત્યાર કીધી હતી. પરંતુ હ. ધમામ
 હસને કીધી નહી. એ મુજબ ધમામને જ્યારે વ્યાજ
 બી લાગે, ત્યારે તકીયો અખત્યાર કરે, કે જે મુજબ
 સંજોગો વચ્ચે શાહ હસનઅલીએ કીધો. પરંતુ
 અદલાયલા સંજોગોમાં હવેનામદાર આગાખાન સાહેબે
 એટાની ધમામતની દલીલ તકીયાની રહી તરફ
 કરી છે. આ ઉપરથી ધશના અશરીઓ ધમામ હસનને
 તકીયો કરવાથી જુદા કહી શકતા નથી, તો પછી
 શરીર ભાઈતું ગુમાન નાં આગાખાન સાહેબના જવા-
 બપછી દુર થવું જોઈએ. એ જવાબ હીદાયત તુમા એ
 હતો કે:—

“ હા તે બરાબર છે. પણ ધરાનમાં ધરના
 અશરીઓનું જોર હતું, તેથી તેને કહેવામાં
 આવ્યું જે કિતાબ તારે હાથે બનાવીને છપાવ
 તો ઠીક નહિતર જન જશે. માટે તકીઓ રાખી
 છપાવી તેથી શું થયું ?”

આ જવાબને હું મહિલા અલીના જમાના સાથે સરખાવવામાં આવશે, તો વધુ સમજશે, કે જનાબ રસુલે ખુદાની વક્ત બાદ ખલીફાએ રાશેદીનની ખીલાફતના જમાનામાં પોતાની ઇમામતનો સવાલ “અના મહીનતુલ ઇલિમ ફ અલીયો બાબેહા” ની પ્રસિદ્ધ હદીસ ખુદ ખલીફા સાહેબોને અઝખર હોવા છતાં, સંજોગો વચ્ચે તકીઓ કાધો હતો, તેથી શું મહિલા અલી માથે કોઇપણ જાતનું તોહમત રાખનાર ઇમાનદાર ગણાશે ? હા! સીફકોનના ખારજીઓએ હું અલી ઉપર તોહમત રાખીને પોતાનાં આક્રમતની કરેલી ખરાખીના દાખલા દરેક ઇસ્લામી દફતરમાં મહિજુદ છે. છતાં તેવી ટોપી પહેરી લેવાનું કહાપણ તે ઇમામના જવાબોની સચ્ચાઈ જાહેર થયા પછી, ગુમાન રાખવું કુફર છે. હ. ઇમામ હુસેને કરબલાના ભયંકર સંગ્રામ વખતે “પોતે ઇમામ છે,” એમ જાહેર કર્યાં છતાં, કુરઆનને માનનારાઓ, નમાઝ પઢનારાઓ કયા મુસલમાને તેમની બચત કરી સાચા માન્યા હતા? એ તો ખતમદ્દાહો અલા કોલુબેહીમની માફક જેનાં અંતઃકરણ ઉપર ખુદાએ મોહર મારી છે, તે કદી હિદાયત પામતા નથી, એમ ખુદ્દુનું છે. કારણ કે ઇરાનમાં છપાએલ તે તે કિતાબો પછી એભરતે અફઝા નામની કિતાબ જેમાં ઇરાનથી સિંધ સુધીની મુસ્લિમી

નું ધ્યાન એજ શાહ હસનઅલીએ છપાવ્યું છે, તેમાંજ એ કિતાબોની ઇસ્નાઅશરી ઇતકાદની ખાખતને મનસુખ કરીછે. તે જાણવા નીચેનો ફકરો કાઢી છે.

“જે જાફરી મઝહબને હાલમાં લોકો શાહ ઇશમાઇલ “શફરીથી નીસખત આપ્યા કરેછે. હું તે ખાનદાનમાંથી “બાકી રહ્યો છું.”

જે જેનારા વિચારે અને ઉંડી નજર નાંખે તે જાણે કે શાહ હસનઅલીના શબ્દો એમ ખુલાસો કરે છે, કે આ ફકરામાં છેલ્લા વાક્યની મતલબ-તે અગાઉના કોઈ પણ જાહેર દેખાવની ખાતીની સત્યતા ખોલીજેવા ભલામણ કરે છે, કે જાફરી મઝહબનો રિવાજ ચાલુ કરનાર શાહ ઇશમાઇલના વંશનો હું કુરઆન ને હદીસ સકલેન મુજબ બાકી રહેલો ઇસમાઈલી ઇમામ છું.

અફસોસ છે ! કે મી. શરીફબાઇ કનઝુલ મશાયખ તથા મનહાજુર રિશાદ જેવી કિતાબોનો ભાર વેઠ્યો, પણ વગર તકીયાની છેલ્લી પોતાની સ્વતંત્રતાથી ઇતિહાસીક બનાવની ઇભરત અફગનો આ ફકરો વાંચીને વિચારી શક્યા નહી. જે ઉંડી નજરથી નહી જોઈ શકવાથી પોતાની અરથ દગ્ધ આસ્થાની હકીકતથી ઇમામની પરીક્ષા કરવા જતાં-તેઓજ પરખાઇ ગયા !! ગોયા.-શાહ હસનઅલીના ઇભરતે અફગના ઇમામતના ફકરાનો જવાબ.-નામદાર આગાખાન સાહેબે

ફરમાવી શંકાનું, સમાધાન કરી નાંખ્યું છે. જે ખુદા તેમ સમજવા તેમને માટે ચાહેતો.

શરીફભાઈના ત્યાર પછીનાં સવાલમાં ઈમાન નહીં પણ જુદ છે, એમ સાફ છે. એટલે, ઈમામના ફરમાનની બાબત સાથે ઈમાન નહીં હોય, તેના કત્તામની સરખામણી કરી છે. છતાં નામદાર આગાખાન સાહેબનો જવાબનો ખુલાસો ખાસ મહેરબાની દેખાડનારો છે. કે, જે ઈમામતની ઝળકતી નીશાની છે. (ખુદા જેને દેખાડે તેજ જોઈ શકે) અને તે જવાબ એ હતો કે ! “તમોને ખબર છે કે, હું ગાદીનશીન છું. તેમ પોતે “પણ લખે છે. ત્યારે વિચાર કરવો જોઈએ. કે તેને “ગાદી ન મળી ને મને મળી.—તેનું કારણુ તે મોટા “છે તેને મળવી જીવે, પણ તે અમારાથી ફરી ગયા— “હવે તેઓ મરજી પડે તેમ છપાવે. તેથી શું થયું ? “અમને કાંઈ તેમાં લાગે વળગે નહી. તે ઈસમાઈલીયા “ફરી ગયા. તેથી ગમે તેમ કરે.—”

આ જવાબથી ઈમામના કુંટુંબીયો અથવા સમાં ઉપર દોરવાઈ જનારા ગુમરાહ થઈ જાય છે. એવું ઈસલામની શરૂઆતથી જે સિદ્ધ થતું આવ્યું છે, તેની યાદ છે. અને તે છતાં ઈમામનાં ફરમાન પર શંકા લઈ જનારાઓ મુજથી દોરવાઈ જતા આવ્યા છે, તેમ જહાં

ગીર શાહનો રિસાલો અને તેના બોલ ઉપર ભરસો
રાખનાર ભુલાવો ખવાડનારા, મુલ્કાંની સમજવટ ઉપર
ધમાન ખરાબ કરી નાંખનારા જેવા છે. ખુદા પનાહ
આપે ! તેવા અધ દંધ ધમાનદારોની ધમાનદારીના
સાચાથી !

મી૦ શરીફભાઈ નુરમામદે પોતે ત્યાર પછીના
સવાલમાં એક સહરાગત ભરી બાબત ધુસાડી છે અને
તે બાબતમાં જે જે સંજોગો જવાબ માટે લેખીત રજુ
છે, તેમાંથી ૩ બાબતો ખુદ્દી થાય છે કે:—

(૧) પહેલી એ કે— આજ કાલ કોર્ટ ચડેલા
મુકદ્દમાઓમાં જે લોકો બાપ દાદાના પાળતા આવેલા
ધર્મ તરીકે ઇસ્લામશરી મત બાબત જાહેર જાણમાં
છપાવે છે, તેને તેજ સવાલથી ખોટા પાડે છે. કે
જમાઅતખાનામાં મોટું જગરણુ રમજન માસમાં તા૦
૧૯-૨૧-૨૩ના રાત્રે થાય છે તથા તે વખતે આમાલ
પણુ થાય છે અને ઇસમાઈલી ઇમામ તરીકે એ ધાર્મિ-
ક ક્રિયામાં ઇમામ પોતે હાજર રહી ઇઆદત કરવા હુક-
મ કરે છે, તે હકિકતી ઇસ્લામ તરીકે ઇસમાઈલી મઝ-
હબની ઉંચી ગણત્રીની સાબેતી છે. તે સવાલમાં શબ્દ
કદરના આમાલ કરાવ્યા, તેમાં એકએક ઇમામનાં દશ
દશ વખત નામ લઈ છેવટે ખુદા પાસે (૧૪) માસુમોના
વાસ્તા આપી, અમારા વાસ્તે મત ફેરી હાલના ઇસ્લા

અશરી તરીકે નવી અપ્સાર કરેલી રઠીની માનીનતાની બાબત ધુસાડી દીધી છે અને સવાલની અવ્યવહાર સ્વતંત્રતા માં એવો દેખાવ કર્યો છે, કે નામદાર આગા સાહેબે ખુદ ઇમામ તરીકે હોવા છતાં, પોતાનું કે પોતા અગાઉના ઇમામોનું નામ સંભાર્યું નહિ ને ઇસ્નાઅશરી ઇમામોનાં નામ લેવાય તે નામ આગા સાહેબની ઇચ્છા મુજબ હોવાં બેધએ. એમ બતાવવા જે ગલત કોશેષ કરી છે, તેના જવાબમાં કાઉંસમાં લખેલી હકિકત કોણે લખી છે અથવા શું કામ લખી છે ? તે શક ઉભો કરે છે. કારણકે ના. આગાખાન સાહેબે જે ગુરુસાથી મુખ ફેરવી લીધું, તે બાબત ઉપરથી ખુલ્લું થાય છે કે એ સવાલની મતલબ તદ્દન ગલત રીતે પુછવામાં આવી છે. કેમકે ના. આગાખાન સાહેબે દરેક જવાબ બેધડક અને સાચા આપ્યા છે, તેમ ઉંચા પ્રકારના સ્વભાવથી અને વગર ગુરુસાથી આપ્યા છે. ત્યારે આ સવાલમાં ગુરુસે થવાનું કારણ ખુલ્લું હતું કે-ઇસ્નાઅશરી મતની બાબત ખોટી રીતે પોતાની હાજરી સાથે ઉમેરવામાં આવી છે, તે દેખાડવાને ગુરુસો દેખાડી મુખ ફેરવી લીધું હોય અને ઇમામ હમેશાં ખોટી બાબતોથી પોતાનું મુખ ફેરવી લે છે. પણ જ્યારે પાછળથી શરીફબાઈએ કહ્યું કે "આપને જવાબ દેવામાં વાંધો હોય, તો હું જબરાઈથી ખુલાસો માંગતો નથી." (તેમ કહી બેસી ગયો.)

આમ ફરી સવાલનો જવાબ માંગવાની પદ્ધતિનું કારણ, આગલા ખોટારાથી ચડેલા ગુસ્સાને દુર કરનાર અને શરીરબાધનું આજેઝ થવું, ભવિષ્યમાં કાયા મગજ ધરાવનારાઓને આડે રસ્તે જવાનું કારણ ન થઈ પડે. તેટલા માટે ના. આગાખાન સાહેબ પોતાને ચડેલો ગુસ્સો પી ગયા. કે જેવી રીતે હું ઇમામ હુસેને એક મહેમાનને સુદૂરા ઉપર જમાડતી વખતે પોતાના ગુલામે સીરવો હું ઇમામ હુસેનના મોઢા ઉપર ઢોળ્યા પછી “ ઇન્નલ લાહા મઅસસાએરીન ” ની આયાત યાદ આપતાં, ગુસ્સો પી જઈને આઝાદ કર્યો હતો. તેવીજ રીતે અહીં નામદાર આગાખાન સાહેબનાં ઇમામતનું ગુરુ ઝળકી નીકળ્યું અને શરીરબાધએ વાંધા હોય તે હું જખરાર્થ કરતો નથી. એવી આજેઝી કરતાં જે નરમાશ વાપરી તે ઇમાનદાર માટે હિદાયતનુમા હતી.

આગલા વખતે એજ સવાલમાં ખોટાર એ હતું, કે ઇસમાઇલી ઇમામેને સંભાર્યા નહિ. એ કહેવું એ રીતે ખોટું પડે છે. એક તો જુદર સાદીક સુધીના ઇમામોનાં નામો ઇસમાઇલી ઇમામ છે, છતાં પોતાનાં ડહાપણનાં ફાંકામાં શરીરબાધને તેની શુદ્ધ રહી નહિ તે તથા ખીણું ઇસ્નાઅશરી મતના ઇમામોનાં નામ ખીલકુલ લેવાતાંજ નથી. પણ તે વખતે પંજેતનનાં નામો લેવાય છે. કારણ કે શરીરબાધએ શાં ૧૯૫૨ ની સાલની વાત કહી પરંતુ ઇં સં ૧૮૬૬ ના નવેમ્બર માસમાં ખારભારા કેસના જજમેંટમા ઇસમાઇલી ઇમામ તરીકે સાબેત થએલ ઇમામની હાજરી, ઇસ્નાઅશરી

ધમામનાં નામો, અને તે વળી લગભગ ૨૫ વરસે
એ કેસમાં ઇસમાઇલી ધમામ સામેલ થયા પછી,
એ બાબત ત્રાહીત પણ કબુલ ન કરી શકે, એવું ખોટા
૩ સાચા ધમામના ૩૫૩ ચલાવવું તે કેટલું બધું બેહુદ
હતું, તે નાં આગાખાન સાહેબના એ વખતના ચહેરા
નાં ચિન્હ ઉપરથીજ એક ચમત્કારીક જવાબ થયો હતો.
છતાં જ્યારે શરીફબાઈ ન સમજી શકવાથી તેને જુદા
બહાનાંથી એટલે “ના. આગાખાન સાહેબ મુસ્લિમ થયા,”
એવો ખોટો અર્થ ઉઠાડી જે ગુસ્તાખીના કલામો કાઢ્યા
તેનો સારો અર્થ કરાવવા, આગાખાન સાહેબે તરબુમાન
હાસમબાઈને કહ્યું જે “તે શું કહે છે?” એમ પુછ્યું. તેના
જવાબમાં તરબુમાન હાસમબાઈએ શરીફબાઈની લાહેરી
રજુ કરી, કે “જે આપને જવાબ દેવામાં વાંધો હોય તો
હું જબરાઈથી ખુલાસો માંગતો નથી.”

એમ કહેવાથી તરતજ તદન સાહાઈથી ફરમાવ્યું
કે. “તમો તેને કહો કે જે પુછ્યું હોય તે પુછ, જ-
વાબ દેવાને મને ઘણી ખુશી થાય છે. હું
હિન્દી જખાન બરાબર જાણતો નથી. તમો જે ફારશી
અરખી, ફેન્ય જાણતા હો તો સમજ પડે.”

ટીકા—

આ બાબતમાં ના. આગાખાન સાહેબ જે હિન્દી બ-
રાબર જાણતા નથી. એટલે હિન્દી (કહેતા જંગલી)(એટલે)

(ખરી હકીકત છુપાવીને બનાવટી વાત રજુ કરનાર હોય) તેની વાત જાહેરી માટે ખરાબર જાણુતો નથી. એમ તાનું માર્યું છે. અને તે સાથે શરીરભાષ્યને જે અગાઉ ઇમામના સવાલની બાબતમાં કહ્યું હતું કે. “આપે કહ્યું તેમાં મને કંઈ સમજ પડી નહી.” તેનો જવાબ આ સવાલમાં શરીરભાષ્યના ઉદાપણનું ગુમાન ઉતારવા કહ્યું કે, તમે ફારસી, અરબી, ફ્રેન્ચ બોલી જાણુતા હો, તો સમજ પડે. પણ આ બાબતના જવાબમાં શરીરભાષ્ય પોતે કેવા આલેખ હતા, અને સવાલ પુછવાની કેવી ગુંજાયશ ધરાવતા હતા તે ખુલ્લું થાય તેવું કહ્યું, કે “હું ફારસી, અરબી, અંગ્રેજી, ફ્રાન્સીસ જાણુતો નથી.” અને આવા માત્ર ગુજરાતી કે ઉરદુ સાદું જાણુનાર, ઇમામતના સવાલો તથા અલ્લી ખુદા છે કે નહી. તેવા મહાન ઇલ્મના વિષયો જાણુવાનો ઢોંગ કરે, અથવા ઉદાપણ ડોળીયા થાય. તેને તેના ખરા આકારમાં ઓળખવાને કારણુ થવા અથવા ભવિષ્યમાં જેઓ એહલે બધયતની રોશની માં વખતની પીછાણુ કરનારા છે. તેમની પાસે તેમનો તોલ થાય, તેટલા માટે તેઓના સવાલોના જવાબોમાં એક હીકમત ભરેલી છે. જે ઇલ્મ નહી રાખનાર અને ખરા ઇસમાઈલી નહી હોય, તેને દેખાવી મુશકેલ છે. અને એવાજ હીકમત ભરેલા વચનોમાં તે પછી ફરમાવ્યું

કે, “ તમે તમારા ખોટા દુરાચર ભયાં એતેકાદના લીધે મારા સાથે સીંધી વાત કરવાને લાયક નથી. તેમ તમે કપુલ કરો છો. તો પછી તમે લીન્દીમાં તમારી અજ્ઞાનતા હાશમભાષને કહો, તે તરજુમો કરી દારસીમાં એટલે સમજ ભરી રીતે મને પુછશે ”

આ ઉપરથી હાશમભાષએ તરજુમો કરી સમજ પાડી ત્રાહિત તરીકે સમજનારને અન્યથા પમાડ્યા વગર રહેશે નહીં. કે ઇમામતનો દાવો કરનાર નાં આંગાખાન સાહેબે કે જે સહેલાઈથી શરીર ભાષની મુસ્કેલ સ્થિતીને કેકાણે આણી અને સાફ જણાવ્યું કે:—

“ તમે જે વકુફ છો, મેં તમોને તેનો જવાબ પ્રથમ આપ્યો, પણ તમે સમજ્યા નહીં. ખેર “ઈમામ જાદર સાદીકના જે ફરજંદ છે. એક ઇસમાઈલ “તથા ખીજે મુસા. હવે મુસાના ફરજંદે ઇસમાઈલના “શું સગા થાય ? ”

શરીફભાષએ કહ્યું કે,— પિત્રાર્થ ભાષ થાય.

આ સવાલનો જવાબ શરીફભાષના મોઢેથી ફરાવવાનો હેતુ એ દેખાય છે, કે એ પિત્રાર્થ ભાષ તરીકેની જ ગણતરી સિવાય ઇમામના દરજ્જા વિષે શરીફ ભાષ કાંઈપણ જાણતા ન હતા, એમ દેખાડવાનું હોયું જોઈએ. અને તેથી શરીફભાષના જવાબને તેના શબ્દો-

માં નાં આગાખાન સાહેબે સમજવ્યું કે “તમે એટ-
 “શું” પણ સમજતા નથી, કે તે અમારા ભાયાત થાય.
 “આં બાબતમાં અમારે તેને યાદ કરવા જોઈએ. શું અમે
 “તમારા ખોળ સાર તેને યાદ ન કરીએ? અને ન યાદ
 “કરીએ તો તે શા માટે ? ”

આ જવાબમાં શરીફભાઈ જો સમજ્યા હોત, તો
 પોતે સવાલ પૂછવાની કરેલી દંભી હિમતને જાહેરમાં
 લાવતે પણ નહિ. ઇમામતની દલીલો સમજવા માટે,
 એ બહાને કાંઈપણ નગ્દતનું કારણ થાય, એવા મહા
 ન ઉદ્ધર હેતુ વડે બહાર આવવા પામી છે, તે શું છે?
 કે શરીફભાઈને ઇમામતનો સવાલ અગાઉ ફરમાવી
 ચૂક્યા પછી, શરીફભાઈ ન સમજ્યા તો પછી એમને
 સમજવા લાયક કે મુદ્દો ન હતો, એમ બતાવવા શરીફ
 ભાઈને ગમતા જવાબમાં હિકમતથી ફરમાવ્યું કે “અ-
 “મારે અમારા ભાયાતને યાદ કરવા જોઈએ. ” એટલે
 શબ્દો કરતા અમાલમાં પંજેતનનાંજ નામો લેવાય છે,
 તે સ્વયં છે. ખીજું જે ઇસ્નાઅશરી મત પસંદ કરતાં-
 એનાં જાફર સાદીક પછીનાં નામો લે છે, તે દશ વખત
 એકએક નામ બોલવા છતાં તેમાં ઇમામનાં નામથી કોઈ-
 ને પોકારવામાં આવતા નથી અને ઇસ્નાઅશરી મતની
 વગર ઇબ્રમની ગણતરી માત્ર નામો લેવા પુરતી છે.
 નહિ કે, ઇમામનાં નામો લેવા પૂરતી. કારણ કે ઇમા-

મ જાકર સાદીકના પછીનાં નામો યેમુસખનેજાકર
 યેમ કહે છે. પણ યેધમામમુસખનેજાકર
 એવી રીતી નહિ કહેતા હોવાથી, ફક્ત રમુજમાં ફર-
 માવ્યું કે “ તમારા ખોળ સાર અમારા ભાયાતને યાદ
 “ન કરીએ ? ” અને તે પછી શરીફભાઈ અથવા હર
 કોઈ ઇમાનદારને ખ્યાલ આવે, એવા હિકમત ભર્યા શ-
 ખ્દોમાં જે ફરમાવ્યું છે, તે ખોળ કોમને જીગરમાં
 જડી રાખી હિદાયત મેળવવા જેવું છે, તે એ કે “અ-
 “મે ન યાદ કરીએ તો તે શા માટે ? ” આનો જવાબ
 દરેક વિચારવંત ઇમાનદાર સમજે એવો એ છે કે, “તેઓ
 ઇમામ ન હોવાથી.” સારપછીનો સવાલ સલેમાન વાલજીએ
 પોતાના આગલા સવાલોના જવાબો તથા શરીફભાઈએ કરે-
 લા સવાલોના જવાબો સાંભળી નાં આગાખાન સાહેબ-
 ના ઇમામતના પુર ઇલમથી ભરેલા કલામથી આજેઝ
 થયા છતાં, પકડી રાખેલી જવાબતના મુદ્દા તરીકે મોઝી-
 ઝો દેખાડવાની માંગણી કરી, કારણકે ઇમામના કલા-
 મ આગળ ઇન્સાનના કલામ દગાઈ જાય છે અને ઇમા-
 મના કલામ હમેશા ખુલ્લી ઉપર હોય છે. તેનો આ-
 ત્તે સાહેબોના પ્રસક્ત વિરોધીનાં મુખમાંથી ખચેરના
 શખ્દો જામીનગીરી તરીકે નીકળ્યા છે.

મોઝીઝો જોઈને ઇમાન લાવવું એ એક જહાલ
 તેનો હિસાબ છે. જનાબ રસુલે ખુદાના જમાનામાં

આવા મોઝીઝા માંગવાના અનેક પ્રસંગો ઉભા થયા હતા, પણ તે દરેક વખતે જનાબ રસુલે ખુદાએ મોઝી ઝો જોવાની માંગણીને અને એટલી સમજવટથી રોક્યા છે, છતાં જ્યારે બહુજ તમના ભરી માંગણી થતી, ત્યારે પણ તે ખુદાના મહાનપણાં અને ઇચ્છા ઉપર ભરુસો રાખીનેજ મોઝીઝા માટે પ્રસંગ પાડવા દિલ દોરાવ્યું છે. કારણકે મોઝીઝા જોઇને ઇમાન લાવનારનાં ઇમાનની કિમત; તે સમજીને ઇમાન લાવનાર આગળ લેશ પણ હોતી નથી અને જનાબ રસુલે ખુદા સં અં વસ્સમમની રહેમતુલલિલ આલમીનના હિસાબે એજ ભણી ગણુત્રી હતી કે, લોકો ઇસ્લામને, ખુદાને, અને રસુલ તથા ઇમામને, મોઝીઝાથી નહિ પણ ઇદમથી સમજે! કે જે સમજવાની અને ખરો લાભ પ્રાપ્ત થવાની સાચી હિદાય ત છે. આ સુલેમાનભાઈ વાલજીના સવાલના જવાબમાં એજ સિદ્ધત નાં આગાખાન સાહેબે બતાવીને અહેલે ઐત રસુલની પ્રત્ય નિશાની બતાવી છે; પરંતુ જેઓ કુર-આન અને તવારીખથી અજાણા અને દોરવાઇ આડે રસ્તે ગયેલા છે, તેઓ તેનો ખોટો અર્થ ન ઉઠાવે, એટલા માટે મોઝીઝાના સંબંધમાં આ નીચે કેટલુંક વીવેચન ઉતારી લેવાયે ધીએ.

અખુ સોફીઆન.-વહીદ એતયા, અખુ જેહલ-જેવાઓની મોઝીઝાની માંગણીઓ માટે કુરઆને મજી-

દત્તી સુરે અનઆમની આયાતોમાં છે કે,
[મોઝીઝા માટે અલાહ શું કહે છે? તે સાંભળો.]

નંબર પહેલો—અને તેઓમાંના કેટલાક તારા તરફ કાન ધરે છે. (એટલે તારી વાતો સાંભળે છે.) અને અમે તેઓના અંતઃકરણ ઉપર પડદો નાંખ્યો છે. કે જેથી તેઓ સમજી શકે નહીં. અને તેઓના કાનમાં વજન મુક્યું છે. (તેઓ સાંભળતા નથી.) અને જે તેઓ દરેક નિશાની (ચમત્કાર) જુએ, તો પણ તેની ઉપર તેઓ ઇમાન લાવશે નહીં. એટલે સુધી કે જ્યારે તેઓ તારી પાસે આવે છે. ત્યારે તારી સાથે તકરાર કરે છે. જેઓ કાફર થયા છે, તેઓ કહે છે કે આતો માત્ર પ્રાચીન વખતની વાર્તાઓ સિવાય બીજું કંઈ નથી.

*નંબર બીજો—કૌરવો હજરત પેગંબર પાસે માંગણી કરી કે, “અમને ચમત્કારો બતાવો, તો અમે તમને માનીએ.” તેઓ ઇમાન લાવશે એ વિચારથી હજરત તેઓની ઇચ્છા પ્રમાણે તેઓને ચમત્કારો બતાવવાને આતુર હતા, પણ ખુદાએ તેને કહ્યું કે “જે ચમત્કારો તારી પાસે તે કાફરો માગે છે, તેજ ચમત્કારો તેઓને દેખાડવામાં આવે તો પણ તેઓ માનશે નહિ.”

* (સુરે અનઆમ આયત (૩૫) નું ત્રીપણુ પ્રો. ઇસ્કાની)

નંબર ત્રીજો-- સુરે અનઆમ આયાત (૩૬) મી
માં છે કે "અને તેઓએ કહ્યું કે શા માટે તે (પેંગ-
બર) ના ઉપર તેના પરવરદીગાર તરફથી એક ચમત્કાર
નીચે મોકલવામાં આવ્યો નથી ? કહે કે ખરેખર
ખુદા શક્તિમાન છે કે તે એક ચમત્કાર નીચે મોકલે.
પણ તેઓમાંના ઘણાખરા જાણતા નથી."

નંબર ચોથો--

(સુરે બકર આયાત ૧૦૮-૧૦૯)

"શું તમે એમ ઇચ્છો છો કે તમે તમારા પેંગ-
બરને સવાલ પુછવામાં આવ્યા હતા ? અને જો
ઈમાનને કાફરપણાં સાથે બદલ્યું છે, તે બેશક સીધે
રસ્તેથી આડો ગયો છે." (૧૦૮)

નંબર પાંચમો--

"કેતાબના લોકોમાંના ઘણા એવું ઇચ્છે છે કે,
તેઓ તમને તમારાં ઈમાન પછી પાછા કાફર બનાવી
દે (એમ કરવાનો) તેઓને સત્ય જાહેર થયા પછી,
તેઓની પોતાની અદેખાઈ છે, માટે તમે માફ કરો
અને દરગુજર કરો. જ્યાં સુધી કે ખુદા પોતાનો હુકમ
લાવે. ખરેખર ખુદા સર્વ શક્તિમાન છે." (૧૦૯)

નંબર છઠો--

"અને અમને ચમત્કારો મોકલવામાંથી આંકાર
ણ સિવાય બીજું કંઈ અટકાવતું નથી કે, આગળના

જમાનાના લોકોએ તેને જુકા કહ્યા હતા અને અમે સમુદ્રને જાહેરી સાંઠણી આપી, પછી તેઓ તેની સાથે ઝુલ્મથી વર્તતાં. અને ત્રાસ એસાડવા સિવાય બીજાં કોઈ કારણને માટે અમે અમારા ચમત્કારો મોકલતા નથી.”

મોઝીઝાની માંગણીની બાબતમાં નાં આગાખાન સાહેબે ધમામ તરીકે અ.પેલ જવાબ કુરઆને શરીફ સાથે કેવી રીતનો ખરો સંબંધ ધરાવે છે. તે સમજવાને ખુદા બધાએને હીદાયત બક્ષે !

ઉપરના મોઝીઝાની બાબતમાં કુરઆને શરીફનાં દાખલાથી બતાવી આપ્યા પછી સમજવવું સહેલું છે કે, સુલેમાન વાલજની મોઝીઝો માગવાની બાબત ધમાન-દારીની શાનથી વેગળી છે. છતાં તે બાબતમાં સવાલ જવાબને તપાસીશું, જેથી તે બાબતનો પણ આગલા સવાલ જવાબ માફક ફેસલો થઈ જાય.

સુલેમાન વાલજ-આપ ધમામ છો તો અમેને મોઝીઝો દેખાડો અને તે પણ ફક્ત એકજ.

આગા સાહેબ-મોઝીઝા તો રસુલ દેખાડતા, હું કાંઈ રસુલ નથી.

આ જવાબની ખરી સ્થિતિ ઇસ્માઈલીઓજ તરત સમજી શકશે કારણકે, પીર અને ધમામ એ બે જોમાં

એકજ તુરથી પેગંબર અને ઈમામ માફક હોય છે. અને ઈમામનો દરજ્જો પીર કરતાં એટલા માટે મોટો હોય છે કે, ઈમામ તખ્તનશીન નસબ બનસબ હોવાથી શાહ કહેવાય છે, ત્યારે પીર તેમના વજીર કહેવાય છે. પરંતુ જ્યારે એકજ જોમામાં બેઉ તુર હોય છે. કે જેમ હાલના નામદાર આગાખાનમાં છે. ત્યારે જે વખતે પોતે હીદાયત કરતા હોય છે, ત્યારે નમ્રતા સાથે ની સ્થિતિ પીરના જોમાની ધારણ કરેલી હોય છે. અને ઉપરનાં સવાલો સુધી એજ પીરના જોમાથી હીદાયત થતી હતી, પણ ત્યાર પછીનાં સવાલમાં સુલેમાનમાધએ જ્યારે સવાલ પુછ્યો છે કે, જમાતમાં કીસ્સો પડાય છે તેમાં પણ લખે છે કે,—

“ ઈમામ બાફર સાદીકે ઘણાં મોઝીજ દેખાડેલ છે.” આ સવાલમાં ઈમામનાં સવાલથી નાં આગા સાહેબના જવાબવાળી—આખત ઈમામના જોમાની છે. કે “પુદા કુરાનમાં ફરમાવે છે, કે મેં જન્નત તથા “જલ્નનમ પેદા કીધી છે. અને તે ભરાશે. તો હું “અંગર મોઝીઝા બતાવું, તો સરવે ઈમાન લાવે, સુધળા “જન્નતમાં જાય અને જલ્નનમ ખાલી રહે તો પુદાનો “કોલ ખોટો પડે.”

આ જવાબનાં ઉપર મંજીરદારી વિચાર કરનારને
 ખુબ સમજાવે કે, નાં આગાખાને કુરઆની રજુ
 કરેલી વિમન, કેવી દુકમાં ઉમદા હિદાયત કરનારી છે,
 અને જહન્નમના અધિકારી તરીકે તેમના વિરુદ્ધ ખાણ
 કરનારને મજબૂતનારી છે । ને મોઝીબો નહિ દેખાઈ
 હજાનહર નહિ મનાવવાની તેમની ઇચ્છાને, પુદાના
 કુલમ મુજબ બતાવી છે । અને આ જવાબમાં તામહર
 આગાખાની ઇમામતની જ્ઞાન કુરઆને શરીહનાં બતા-
 વેલાં રહસ્યથી જાણી નીકળે છે । અને હલામની પુસ્તકો
 ની સિદ્ધ મવલા મુસ્લીમ કુશા સમાન રખણ થાય છે,
 કે હિદાયત હજાનહરને પુદા માટે તો થાય છે પણ
 મુસેમાન વાલિય ઉપરના જવાબ પછી પણ કેવી અઠા
 નતા નહી કરી રાખેલા સવાબથી બતાવે છે, તે જુઓ ।

મુસેમાન વાલિય — આ લોકો આપને પુદા
 કરે છે, તેનું કેમ !

આ સવાબ ઉપરથી મુસેમાનબાઇની ઇમાનદારી
 કેવી હતી તે દેખાય છે કે, એક તો પોતે પોતા માટે
 પુછતા નથી, તેમ પોતે પસંદ નથી કરતા તે પુછે છે
 તેવા અતરગી સવાબનો જવાબ પણ ઇમામ પાસેથી
 તેના સવાબનાં રૂપમાં જ ઇમાન દેખાડનારો અને વાજ
 ઓ હોમ છે, જેમકે હકીમ પાસે કેણ દરદી ન છતાં,
 જમ અને ખીજો દરદી તેની હવા ખાતો હોય ને તેમથી

લાલ લેતો હોય અને તેની અપુર્વ તારીફ કરે, તે તારીફની વાત, દરદી ન હોય તેજેમ પોતાનાં નીમ હકીમપણ્યામાં હકીમથી ડહાપણુ ડાળે કે, “ફલાણો તમારી તારીફ કરેછે,” તો હકીમ હીકમતની રુએ તેને પનાવવા કહે, કે “તે મારી તારીફ કરી મનેજ યુબુર્ગ સમજે છે, તે ઝખ મારે છે,” એમ કીધાથી તે જવાબમાં શું હીકમત છે, તે જેમ નીમ હકીમ પોતાની અજ્ઞાનતા તથા હસદના લીધે જાણી શકતો નથી, તેવીજ રીતે નાં આગા સાહેબ ઇમામે વકતનાં જવાબમાં તેવીજ હીકમત સમાયેલી છે. અને તેથી જવાબમાં કહ્યુંછે કે, તેઓ નરક ખાય છે! મતલબ કે—તેના કહેવા સાથે તને કાંઇ વાસ્તો નથી. તું એમજ સમજ કે, તારી ઇમાનદારીનાં હિસાબે તેઓ નરક ખાય છે. કારણુ કે તારી નજરમાં તે સાર નહી હોવાથી તું સવાલ પુછે છે, ત્યારે તું તારી બહેતરી માટે સવાલ પુછ અને હીદાયત મેળવ. આ જવાબમાં પણ આ હિસાબે હીદાયત તરફ વાળવાંતો ઇશારો કીધો છે. છતાં—ઇમામના જવાબની ગણતરી ત્યાર પછી નાં સવાલમાં આપ્પાદ આવીને ઉભી રહી છે કે,

સુલેમાન વાલિ—આ લોકો નિમાજ પડતાં નથી તેનું કેમ ?

નામદાર આગા સાહેબ—તેમના આમાલો તેમના શીર છે.

આ જવાબમાં આગલા સવાલનો હેતુ સમાર્થ
જાય છે. અને પુસ્તકું સમજાવે છે, કે તું પારકી પંચા
તી શા માટે કરે છે ? કારણકે અમલે અમલ સાલેહ
દરેકના માટે છે.

આટલી સ્પષ્ટતા પછી પણ કોળીભાઈનું ઉંહુ
નહીં મુઠતાં, નાનો મોઝીઝો દેખાડવાં માગણી ફરી
કાઠી અને “ તો બધી ખાત્રી થાય ” એટલું કહી
આગલા બધા સવાલના જવાબોથી થયેલ આઝઝપણું
સિદ્ધ કર્યું છે, અને તેના આઝઝપણાથી આગા સાહેબે
“આજથી બે વરસે મોઝીઝો દેખાડીરા ત્યારે તમો ખાત્રી
“કરી લેજો ” એમ ફરમાવ્યું છે. અને તે હિસાબે બે
વરસ પછી તેની કેવી ગતી થઈ ! તે આજ ખારમે
વરસ પણ કંઈ નથી જણાવ્યું. તે સામેન કરે છે કે,
સવાલ પુછનાર જરૂર તેના એતેકાદના ફેઝે પહોંચ્યો
હોવો જુવે. એજ વસ્સલામ.

ઈસમાઈલી ચાપુક ન. ૩ ને

અમામ

કાબાનું ઠેકાણું આવેલું લેખુ.

આ નાનકડાં પુસ્તકમાં તુરે હિદાયત માસિકમાં
ઈમામ કેવો જોઈશું ?

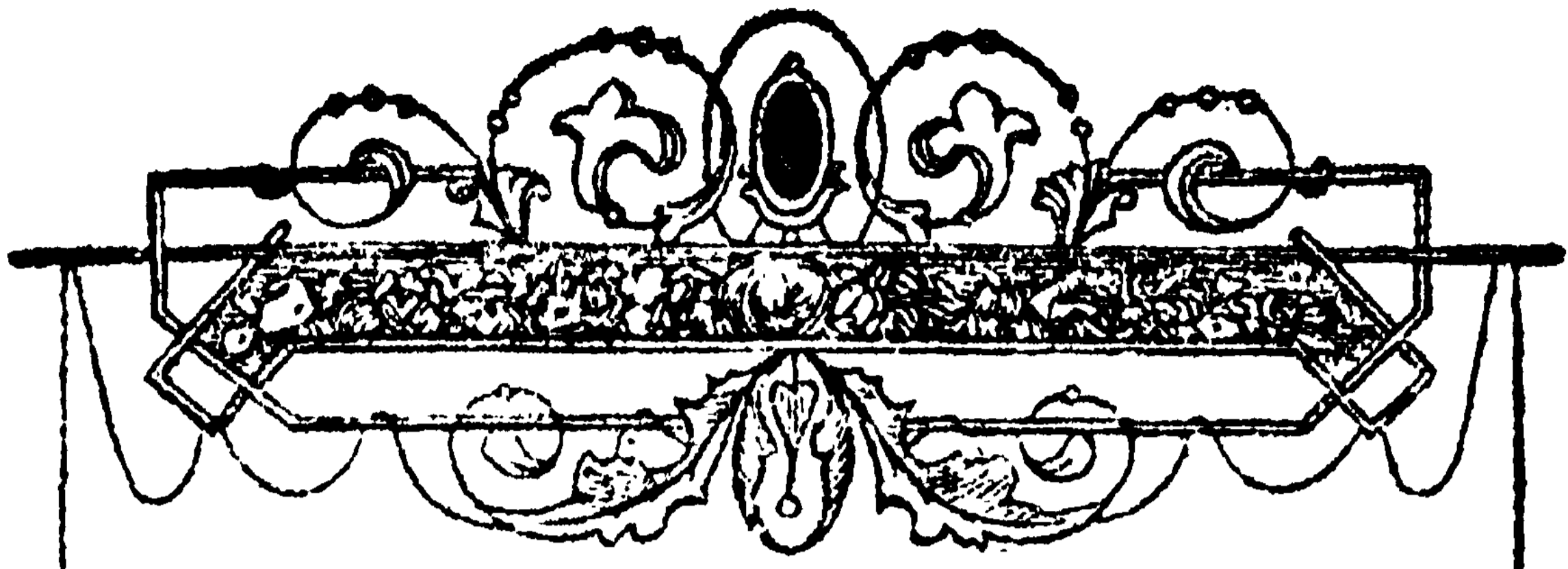
એ મથાળાં નીચે મીં કાબાએ વિવેચન કર્યું
છે, તે બાબતમાં ઈસમાઈલીયા દીનનાં મોહકમ
સિદ્ધાંતોની ઝળકતી રોશનીનું દર્શન કરાવ્યું છે.
એક જ એવું ઈમામની ઈસ્લામ, કુરઆન અને
હદીસ વિરૂદ્ધની માનીનતાનું અસરકારક અને સમ
જ પડે તેવી રીતે ખંડન કરેલું છે અને હાજર
ઈમામની ચનાખ સિદ્ધ થવાની અપુર્વ દલીલો
ક્રમિકતી ઈસ્લામના મુદ્દાઓથી સ્પષ્ટ કરી છે.

કિમત એક આનો.

મખો—ધિ ઈસમાઈલી સાહિત્ય હતેજક મંડળ
ના સેક્રેટરી જકરભાઇ શેરમહમદ,

નીશાનપાડા રોડ મુંબઈ-૬.

* ઈસ્નાશરીયોને પોતાનું નામ ઠેકાણું મોકલાવવાથી મૂકત
માકલાવવામાં આવશે.

शरीरतीने शिक्षा !

डिकिती इहयना उद्गार !

अनवर काव्यमांथी.

आडदा परडेअ तक्वा डकने तुजके तो दीया,
मुजके जडारे जेपुहीमे' ईशकने हे दुजे दीया,
नासडा मुजके नसीडत कर चुके जस चुप रडे,
अकलका दकतर शरामे ईशकसे' मे' धो दीया.
मा सेवला हिलमे' अपने दुर कर जेडा मे'.
तुजम ईशक अझाडका मे' हिलमे' अपने जे दीया.
भोक्षणी साडेज कीताजे' पढके ज्या पाया तुमे ?
ईम व्हो सीजे अुदाने आरकुंके जे दीया.
ईम अेक तुकता हे सीजे "पीरसे" तुम इसका भेद,
ईम जाडेरे हे डीजज अकजर ये तुमके सो दीया.

'ला' के-क्या और क्या 'धिया' है और है 'धिया' के
 'मे' विसका जोलहो जो धिम इकने हो दीर

“मरु अरु” के कीतने अरकां जोलहो भवलानां तुंम
 रांरत गोधिका धिम अल्लाहने तुंमको गो दीर

धिम आतनको न सीया पीररो अय जेनसीण
 धिम आदेरमें तें गापील डिमर अपनी जोलहो

कंअके इर मराअले पर पुण जवटा रोअ
 जंअको पाया नहीं आर रंज तुं दिल्का ही

नइवमेंकी अकत साइव और अरुमें धिमराइ उमर,
 गइर जव तक नहीं लुया शीर अनके मूमरीक रोदीया.

नइनो अकरण पठके क्युं बुला शीरे तुं हर ज हर
 नइनो अकरण जेमा दे ज्युं गुलके तर्ध पुशामो दीया.

आइहे शीरको दुर्ध और होय इर न वजेइ यार ?
 दो भीमल परवाना आशक में नमीइत जेइ दीया.

“अनवरे ” अरमस्त अपनं पियुंमे रंग जेवकर,
 अरुमें पातक पुइको रंज मारेइतमें भीया दीया.

* “ ला धिया धियाइलाह ” तो इकिकती अर्थ २
 भजवा मंगावो “ इहमतल धिमरार ” इमत ३० ०।

६०—वि जोग सिंधी प्रिन्टींग प्रेस, ११३ पात्र
 गहोवा मुंअध-६.

